நிகழ்ச்சியா லாக்க மறிக புகழ்ச்சியால்
போற்றுதார் போற்றப் படும்.

(இ-ள்.) பழி இன்மை - (ஒருவர்) பழிக்கப்படுங் குணமிலரா யிருத்தலை, மக்களால் - (அவருக்கு) நன்மக்களுளராயிருத்தலால், ஒருவன் காண்க - ஒருவன் அறியக்கடவன்; கெழி இன்மை - (ஒருவர்) தன்னிடத்து நட்புரிமை இலராயிருத்தலை, கேட்டால் - தான் செல்வமிழத்தலால், (ஒருவன்) அறிக - (ஒருவன்) அறியக்கடவன்; ஆக்கம் - (ஒருவரது) நல்வினையை, பொருளின் நிகழ்ச்சியால் - (அவரிடத்துப்) பொருளினது நீங்காமையினாலே, (ஒருவன்) அறிக-(ஒருவன் அறியக்கடவன், புகழ்ச்சியால் - (ஒருவன் பலராலும்) புகழப்படுதலாலே, போற்றுதார் - பகைவராலும், போற்றப்படும் - வணங்கப்படுவான், எ - று.

(வி - ரை.) பழிக்கப்படுங் குணமென்றது நடுவுநிலையில்லாமையை. ஒருவர் நடுவுநிலை யுடைமைக்கு நன்மக்க ளுண்டாயிருத்தலும், நட்புரிமை யில்லாமைக்குத் தனது செல்வக்கேடும், நல்வினை யுடைமைக்குப் பொருளினது நீங்காமையும் சிறந்த குறியாதலால் ஒருவன் அறிதற்கு அவற்றை ஏது ஆக்கினர். பழி - முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்; செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்தும் ஐ விகுதி புணர்ந்துகெட்ட தொழிற்பெயருமாம்; அது நடுவுநிலை யில்லாமைக் காயிற்று. கெழி-பண்புப்பெயர்; கெழு - பகுதி, இ-பகுதிப்பொருள் விகுதி, உகரக்கேடுசந்தி. இன்மை இரண்டும் குறிப்புத்தொழிற்பெயர். பழியின்மை, கெழியின்மை இரண்டும் எழுவாய்த் தொகைநிலைத் தொடர்; தொழிற்பண்புத் தற்கிழமைப்பொருட்டாகிய ஆறாம்வேற் றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராக உரைப்பினும் அவ்வினைமுதற் பொருளில் வந்ததேயாம். கேடு-முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். ஆக் கம் - செல்வம்; அது தனக்கு ஏதுவாகிய நல்வினைக்காணமையினால் காரியவாகுபெயர்; ஆக்கம் செல்வத்தை யுணர்த்தியபோது ஆகு -

பகுதி, அம் - கருவிப்பொருண்மை விகுதி, பகுதி கெடிற்றொடராத லால் ககர மிரட்டியதும், உகரங் கெட்டதும் சந்தி; ஒருவனுந்தற்கு ஏதுவானதென்பது பொருள். 'கெழுவின்மை'எனவும் பாடமுண்டு; 'கட்பு இல்லாமை' எனவுரைக்க; கெழு - பண்படி. (௧௨)

கண்ணுள்ளுங் காண்புழிக் காதற்றும் பெண்ணின்
உருவின்றி மாண்ட வுளவா மொருவழி
நாட்டுள்ளு நல்ல பதியுள பாட்டுள்ளும்
பாடெய்தும் பாட லுள.

(இ-ள்.) கண்ணுள்ளும் - (மக்களுடைய) கண்களிலும், காண்புழி - ஆராய்ந்தால், ஒருவழி-சிறுபான்மை, காதற்று-(கண்டோரால்) விரும்பப்படுங்கண், ஆம் - உளது; பெண்ணின் - பெண்களுள்ளும், உரு இன்றி - அழகிய உருவமில்லாதிருந்தும், (ஆராய்ந்தால் சிலரிடத்து) மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட குணமுஞ் செய்கையும், உள - உண்டு; நாட்டுள்ளும் - நாடுகளிலும், நல்ல பதி - (ஆராய்ந்தால் சிறுபான்மை) நல்ல நாடுகள், உள - உண்டு; பாட்டுள்ளும் - பாட்டுகளிலும், பாடு எய்தும் - (ஆராய்ந்தறிந்தால் சிறுபான்மை) பேரழகு அமைந்திருக்கும், பாடல் உள - பாட்டுகள் உண்டு, எ - று.

(இ - ள்.) இவைகான்கு முண்டாத லருமைநோக்கி 'ஒருவழி' என்று கூறினர். காதற்று, பெண் இரண்டும் சாதியேகவசனம்; காதற்று-பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர்; காதல் - பகுதி, று-ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, லகரம் றகரமானது சந்தி. முதலிலுள்ள உம்மை எதிரதுதழீஇயதும், ஈற்றிலுள்ளது இறந்தது தழீஇயது மாகவும், மற்ற இரண்டும் மேலுள்ளதை நோக்கத் தான் இறந்தது தழீஇயதும், கீழுள்ளதை நோக்கத் தான் எதிரதுதழீஇயதுமாக நின்றன. பெண்ணினென்பதனீற்றில் அவ்வும்மையும், எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சமாகிய இன்றி என்பதனீற்றில் இழிவுசிறப்பும்மை

யும் தொகுத்தலாய் நின்றன; இல்-பகுதி, இ-வினையெச்ச விகுதி, த்-எழுத்துப்பேறு, லகரதகரங்கள் றகரமானது சந்தி, முன்னின்ற சந்தி நகரம் னகரமானது மெலித்தல்விகாரம்; றி - விகுதி எனினும் பொருந்தும். பாடல்-தொழிலாகுபெயர். காண்புழி - நிகழ்காலவினையெச்சம்; காண்-பகுதி,ப்-எழுத்துப்பேறு, உழி-நிகழ்காலவினையெச்ச விகுதி; இதையும், ஒருவழி என்பதையும் மற்றவற்றோடும் கூட்டுக. அழகு - சுருங்கச்சொல்லல் முதலியன. பாடெய்தும் பாட்டேயுள எனப் பாடமாயின், ஏகாரத்தை ஈற்றசையாக்கி உரைக்க. (கக)

திரியழல் காணிற் றொழுப விறகின்
எரியழல் காணி னிகழ்ப வொருகுடியில்
கல்லாது மூத்தானைக் கைவிடுப கற்றான்
இளமைபா ராட்டு முலகு..

(இ-ள்.) திரி - திரித்தநூலி லேற்றிய, அழல் காணின்-விளக்குச் சுடரைக் கண்டால், உலகு தொழுப - தேயத்தார் மதித்துக் கை கூப்புவர்; விறகின் - விறகினிடத்து, எரி அழல் காணின்-எரிகின்ற சுடரைக் கண்டால், இகழ்ப - அவமதிப்பர்; ஒரு குடியில்-ஒரு குடும்பத்தில், கல்லாது - (கல்வியைக்) கற்காமல், மூத்தானை - முதிர்ந்தவனை, உலகு கைவிடுப - தேயத்தார் ஏற்றுக்கொள்ளார்; கற்றான் - கல்வியை யறிந்தவனிடத்துள்ள, இளமை - இளமைப்பருவத்தை, உலகு பாராட்டும் - தேயத்தார் மதித்து ஏற்றுக்கொள்வர், எ-று.

(வி-ரை.) "உரோமபாத னென்றுள னவ்வுலகை யாள்வோன்" என்பதுபோல உலகென்னும் பால்பகா அஃறிணைப்பெயர் தேயத்துக்காயிற்று. கொண்டு முடியும் சிறப்புவினையினால் பலவின்பாலாய் நின்ற உலகு இடவாகுபெயர்; தொழுப - பலவின்படர்க்கை வினைமுற்று; தொழு-பகுதி, ப்-எதிர்கால இடைநிலை, அ - பலவின்படர்க்கை விகுதி. திரி-தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயர்; திரி-பகுதி,இ-செயப்

படுபொருண்மை விகுதி புணர்ந்து கெட்டது; பொருள் : திரிக்கப் பட்டதென்பது. கல்வி யறிந்தவனிடத்துள்ள இளமையை மதித்து ஏற்றுக்கொள்வா ரென்பதற்குக் கல்வி யறிந்தவனை இளமைநோக்கி யவமதியாமல் கல்வியறிவை நோக்கி மதித்து ஏற்றுக்கொள்வரென் பது கருத்து. அழல்காணி னென்பதில் நிலைமொழி அஃறிணைப் பெயராதலாலும், இது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராதலாலும், [நன்-மெய்-சூ-உ௬-இன்படி] திரியாமல், [உருபு-சூ-௩௩-இன்படி] விகாரத்தியல்பாயிற்று. ஒரு பொருளின் குணத் தைப்பற்றி அன்றி, உருவத்தைப்பற்றி மதித்தலும் அவமதித்தலுங் கூடா. (௩௪)

> கைத்துடையான் காமுற்ற துண்டாகும் வித்தின்
> முளைக்குழா நீருண்டே லுண்டாந் திருக்குழாம்
> ஒண்செய்யாள் பார்த்துறி னுண்டாகு மற்றவள்
> துன்புறுவ ளாயிற் கெடும்.

(இ-ள்.) கைத்து உடையான் - பொருளை யுடையவன், காமுற் றது - விரும்பிய பொருள், உண்டு ஆகும் - கிடைக்கும்; நீர் உண்டு எல் - (தன்னிடத்து) நீருள்ளதாயிருந்தால், வித்தின் முளைக்குழாம் உண்டு ஆம் - விதைகளினது முளைகளின் திரள் தோன்றும்; ஒள் செய்யாள் - அழகிய திருமகள், பார்த்து - (ஒருவனது நன்மையைக்) கண்டு, உறின் - சேர்ந்தால், திருக்குழாம் - பெருஞ்செல்வம், உண்டு ஆகும் - உண்டாகும்; அவள் - அத்திருமகள், துன்பு உறுவள் ஆயின் - (அவனது தீமையைப் பார்த்துத்) துன்பப்படுவாளானால், கெடும் - (அப்பெருஞ் செல்வம்) இலதாகும், எ-று.

(வி-ரை.) கைத்து - சாதியொருமை. காமுற்றது-இறந்தகால வினைப்பெயர்; காமுறு-பகுதி, அ - சாரியை, து - ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல்விகாரம், அதுவே காலங்

காட்டியது, உகரக்கேடு சந்தி; காமம் என்பது கடைக்குறையாய் அதனோடு உறு என்னும் உரிவினையடி புணர்ந்து ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டுநின்றது. செய்யாள் - பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்; செம்மை - பகுதி, ஆள் என்னும் விகுதிப்புணர்ச்சியில் மை விகுதி கெட்டு, மகரம் யகரமாகி, அது தனிக்குறின் முன்னொற்றுதலாக் இரட்டி முடிந்தது; பொருள்: நடுவுநிலைமை யுடையாளென்பது. வித்தின்மூளை - வினைத்தற்கிழமைப்பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத்தொகைநிலைத்தொடர். மூளைக்குழாம்-ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளதாகிய அவ்வேற்றுமைத்தொடர். பொருளுடையான் தான் விரும்பியதை விரும்பியபடி அடைவான்; விதைகள் நீரின் சம்பந்தமிருந்தால் மூளைக்கும்; வஞ்சகமுதலிய தீக்குண மில்லான் செல்வப் பொருளைப் பெறுவான்; உடையான் பெறுனென்பது. (௬௫)

ஊனுண் டுழுவை நிறம்பெறூஉ நீர்நிலத்துப்
புல்லினு னின்புறூஉங் காலேய நெல்லின்
அரிசியா னின்புறூஉங் கீழெல்லாந் தத்தம்
வரிசையா னின்புறூஉ மேல்.

(இ-ள்.) ஊன் உண்டு - தசையையுண்டு, உழுவை - புலிகள், நிறம் பெறும்-(உடலின்) ஒளியை அடையும்; காலேயம் - பசுக்கூட்டம், நீர் நிலத்து - நீர்வளமுள்ள நிலத்தில் மூளைத்த, புல்லினான் இன்புறூஉம் - புல்லினாலே சுகித்திருக்கும்; கீழ் எல்லாம்-கீழ்மக்களெல்லாம், நெல்லின் அரிசியான் - நெல்லிலுண்டாகிய அரிசியினால், இன்புறூஉம் - உள்ள மகிழ்வர்; மேல் - மேன்மக்கள், தத்தம் - (பிறரால் செய்யப்படும்) தத்தமக்குரிய, வரிசையான் - முறையாகிய உபசாரத்தினால், இன்பு உறும் - உள்ள மகிழ்வர், எ-று.

(வி-ரை.) புல்லினன்றி முதலியவற்றினீக்குதற்கு 'நெல்லினரிசி' என்றும், அதுவுஞ் சிறந்ததென்பதற்கு அடை கொடாது

'செல்' என்றுங் கூறினர் கீழ்மக்கள் உபசாரத்தினலல்லாமல் நல்லுணவினுலும், மேன்மக்கள் நல்லுணவினு லல்லாமல் தக்க உபசாரத்தினுலும் மனமகிழ்வ ரென்பது. இன்பு-பண்புப்பெயர்; இன்-பகுதி, பு-பகுதிப்பொருண்மைவிகுதி; விகுதிமேல் விகுதியாய் அம் விகுதிபெற்று இன்பமெனவும் வரும். அனபெடைகள் இன்னிசை நிறைக்கவந்தன. கீழ், மேல்-பண்பாகுபெயர்கள். அடிக்குப் பண்மைப் பொருளது. (கக)

பின்னவாம் பின்ன திர்க்குஞ் செய்வினை யென்பெறினும்
முன்னவா முன்ன மறிந்தார்கட்—கென்னும்
அவாவா மடைந்தார்கட் குள்ளந் தவாவாம்
அவாவிலார் செய்யும் வினை.

(இ - ள்.) பின் - (செய்யத் தொடங்கிய) பின்பு, அதிர்க்கும் - நடுக்கத்தைத் தருகின்ற, செய் வினை - செய்யப்படும் தொழில்கள், பின்ன-(ஆராய்ந்து துணியாதார்க்குப்)பின் தோன்றுவன; என்பெறினும் - பெரும்பயனை அடையக்கூடுமோயினும், முன்னம் - (செய்யத் தொடங்கும்) முன்னே, அறிந்தார்க்கு - ஆராய்ந்து துணிந்தவர்க்கு, முன்ன - (அச்செய்வினைகள்) முன்னே தோன்றுவன; என்னும் - (பரம்பொருளல்லாத) எதன் விருப்பத்தையும், அடைந்தார்கட்கு - கொண்டவர்க்கு, உள்ளம் - (அதிகாரணமாக) உள்ளத்தில், அவா ஆம் - (விட்ட) விருப்பங்கள் உண்டாகும்; அவா - அவ்விருப்பம், இலார் செய்யும் வினை - இல்லாத துறவிகள் செய்யும் துறவறத் தொழில்கள், தவா ஆம் - கெடாவாம், எ-று.

(வி - ரை.) பின்ன, முன்ன என்பன பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்றுகள். அவாவா மென்பதில் ஆமென்பது செய்யு மென்முற்று, மற்ற மூன்றும் அசைகள். என் இரண்டும் வினுப் பெயர்கள்; எவனென்பதன் மரூஉ அல்ல. உம்மைகளிரண்டில் முன்

னது உயர்வுசிறப்பு; பின்னது இழிவுசிறப்பு. தவா-பலவின்படர்க்கை எதிர்மறை வினைமுற்று; தவு - பகுதி, ஆ - பலவின்படர்க்கை எதிர் மறைவினைமுற்று விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி. அவா - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இம்முதனிலையடியாக அவாவுதல், அவாவினான், அவாவி, அவாவின என வினைவிகற்பங்கள் பிறக்கும். நடுங்குதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள் முன்னே ஆராயு மியல்பில்லாதவர்க்குச் செய்யத் தொடங்கியபின் இப்படிப்பட்டவையென்று தோன்றும்; ஆராயு மியல்புள்ளவர்க்கு அத்தொழில்கள் இன்னவையெனச் செய் யத்தொடங்கு முன்னமே தோன்றும்; துறவிகளாயிருந்தும் கடவு ளல்லாத மற்ற எப்பொருளிலாவது விருப்பம் வைப்பாராலால் அது காரணமாக, முன்னே விட்டிருந்த விருப்பங்களெல்லாம் உண்டா கும்; அவ்விருப்பமில்லாத துறவிகள் தாங்கள் செய்யுந் துறவறத் தொழில்கள் இனிது நிறைவேறும். 'பின்னவா முன்னார்க்குப் பின் னுநிர்க்குஞ் செய்வினை' என முதலடியும், 'வாவிலார் செய்யும் வினை' என ஈற்றடியும் வேறுபாடுள்ள பாடமுமுள்ளன; முன்னார்க்கு-முற் பட ஆராயாதவர்க்கு எனவும், வரவு இலார் - யாதொரு வரவுமில்லார் எனவும் உரைக்க. (கூஎ)

கைத்திலார் நல்லவர் கைத்துண்டாக் காப்பாரின்
வைத்தாரி னல்லர் வறியவர் பைத்தெழுந்து
வைதாரி னல்லர் பொறுப்பவர் செய்தாரின்
நல்லர் சிதையா தவர்.

(இ - ள்.) கைத்து - பொருள், உண்டு ஆக - உண்டாயிருக்க, காப்பாரின் - (பொருளாலாகும் பயனை அடையாமல்) அதைக் காப் பவரினும், கைத்து இலார் - அப்பொருளில்லாதவர், நல்லவர் - (உல கத்தாரால் பழிக்கப்படாமையால்) நல்லவராவர்; வைத்தாரின் - (பொ ருளை) வைத்து இறந்தவரினும், வறியவர் - தரித்திரர், நல்லர் - (வை

த்து இறவாமையால்) நல்லவராவர்; பைத்து எழுந்து - கோபித்து எழுந்து, வைதாரின் - நிந்தித்தவரினும், பொறுப்பவர் - (அந்நிந்தையைப்) பொறுத்துக்கொண்டிருப்பவர், நல்லர்-நல்லவராவர்; செய்தாரின் - உபகாரம் செய்தவரினும், சிதையாதவர் - அவ்வுபகாரத்தை மறவாதவர், நல்லர் - நல்லவராவர், எ - று.

(வி-ரை.) பொருளுண்டாயிருக்க, அப்பொருளினால் கிடைக்கும் அறத்தைச் செய்துகொள்ளாமல் வீணே அதைக் காப்பவரினும் அப்பொருளில்லாதவர் அறிவுடையோரால் பழிக்கப்படாமையால் அவரும், தாமும் அநுபவியாமல் பொருளை வைத்திறப்பவரினும் வைத்திறவாத தரித்திரரும், கோபித்து நிந்திப்பவரினும் அந்நிந்தையைப் பொறுப்பவரும், உபகாரஞ் செய்தவரினும் அதை மறவாதவரும் நல்லவர் என்பது. வைத்தாரினென இறந்தகாலத்தாற் கூறினமையால் இறந்தாரென்பது பெற்றாம். இன்னுருபுகள் எல்லைப் பொருளன. ஒருவர் நிந்தித்த நிந்தையைப் பொறுக்குங் காலத்தும் அந்நிந்தை மனத்தால் நினைக்கப்படுதலால் மறத்தல்போல அவ்வளவு நன்மையுடைய தல்லாமையால் பொறுப்பவரை 'வைதாரினல்லர்' என்றார். ஆக என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது; வை என்னும் பகுதி பலபொருளொருசொல்லாதல் வைத்தார், வைதாரென்பவற்றிற் காண்க. 'கைத்திலார் நல்லவர் கைத்திழந்த மாக்களின்' எனவும், 'கைத்திலர் நல்லராங் கைத்துண்டாக் காவாரின்' எனவும் பாடமுண்டு. 'கைத்து இழந்த மாக்களின் - தாம் தேடியபொருளை (வீணே) இழந்த மக்களைப் பார்க்கினும், கைத்து இல்லார் நல்லவர் - பொருளில்லாதவர் நல்லவராவர்' எனவும், 'கைத்து உண்டாக - பொருள் தமக்குக் கிடைத்திருக்க, காவாரின் -(இரப்பவர் முதலோரைக்) காக்கமாட்டாதவரினும், கைத்து இலர் நல்லர் - பொருளில்லாதவர் நல்லவர்' எனவும் முறையே உரைக்க. (கஅ)

மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை யொருவன்
முகனுரைக்கு முன்னின்ற வேட்கை யகனீர்ப்

பிலத்தியல் புக்கா னுரைக்கு நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும்.

(இ - ள்.) மகன் - புத்திரன், தந்தை - தந்தையினுடைய நல த்தை - நற்குணத்தை, உரைக்கும் - (தான் நற்குண முடைமையால் பிறர்க்கு) அறிவிப்பான்; ஒருவன்முகன் - ஒருவனுடைய முகம், முன் நின்ற வேட்கை - (அவனது) மனத்திலுள்ள விருப்பத்தை, உரைக்கும் - (பிறர்க்கு) அறிவிக்கும்; அகல் நீர் - பரவின நீரை யுடைய, பிலத்து இயல் - பள்ளத்தினது நிலையை, புக்கான் உரைக் கும் - (அதில்) இறங்கினவன் (பிறர்க்கு) அறிவிப்பான்; நிலத்து இயல்பு - நிலத்திலுள்ள மக்களது தன்மையை, வானம்-மழை, உரை த்துவிடும் - (பெய்தும் பெய்யாதும் அவர்க்கு) அறிவிக்கும், எ-று.

(வி - ரை.) ஒருவனது நற்குணம் அவனது புத்திரனது நற்குண த்தினாலும், உள்ளக்கருத்து முகக்குறியினாலும், மிக்க நீரையுடைய பள்ளத்தினது ஆழம் அதில் இறங்கினவர்களாலும், மனிதர்களது நன்மை காலமழை பெய்தலினாலும், தீமை பெய்யாமையினாலும் விளங்குமென்பது கருத்து. புக்கானுரைக்கும் என்பதொழிய மற்ற மூன்றும் விளக்குசபோலக் கூறும் மரபுவழுவமைதியாகிய இலக் கணை. நிலம், வானம்-இடவாகுபெயர். மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை என்பதற்குத் தந்தைசெய்த நல்வினையை அவன் புத்திரன் கல்வி யறிவு செல்வமுடையவனா யிருத்தலால் அறிவிப்பானென்றும், அக னீர்ப்பிலத் தென்பதற்கு அகன்ற தன்மையையுடைய பிலத்தின தென்றும், நிலத்தியல்பு வானமுரைத்துவிடு மென்பதற்கு நிலத்தி னது தன்மையை அதில் விழுந்த மழைநீர் அறிவித்துவிடுமென் றும் உரைக்கினும் பொருந்தும். முன்னமென்பது முன் என நின் றது; இது தொழிலாகுபெயர். முகத்தில் தோன்றுதற்கு முன்னமே மனத்தில் தோன்றிய தாதலால் மனத்தை முன்னென்றா ரெனினும் பொருந்தும். (சக)

பதிகன்று பல்லா ருறைபி னொருவன்
மதிகன்று மாசறக் கற்பின்—நுதிமருப்பின்
ஏற்ருன்வீ றெய்து மினநிரை தான்கொடுக்கும்
சோற்ருன்வீ றெய்துங் குடி.

(இ - ள்.) பல்லார் - (முயற்சியுடைய) பலருடிகள், உறைபின்-வசித்தால், பதி கன்று - நாடு சிறப்புடையதாகும்; மாசு அற-(விபரீதம் ஐயம் ஆகிய) குற்றமில்லாமல், கற்பின்-(கற்கத்தகும் நூல்களைக்) கற்ருல், மதி கன்று - (ஒருவனது) அறிவு தெளிவுடையதாகும்; நிரை இனம்-பசுக்கூட்டம், நுதி மருப்பின்-கூர்மையாகிய கொம்புகளுடைய, ஏற்ருன் - ரிஷபத்தினுலே, வீறு எய்தும் - (அச்சமில்லாமல்) தைரியத்தை யடைந்திருக்கும்; குடி - தன் குடும்பம், தான் கொடுக்கும் - (முயற்சியுடைய ஒருவன்) தான் கொடுக்கின்ற, சோற்ருன் - உண்டியினுல், வீறு எய்தும் - பெருமை யடைந்திருக்கும், எ - று.

(வி - ரை.) பசுக்கூட்டத்துக்குப் பிறவுயிர்களால் வரும் துன்பம் நீக்கவல்லது என்பார் 'நுதிமருப்பினேர்' என்ருர். நுதிமருப்பின் ஏற்ருன் வீறெய்து மென்பதற்கு ஒருபுலத்தில் மேய்கையில் தம்மில் கூர்மையாகிய ஒருரிஷப மிருந்தால் பசுக்கூட்டம் அச்சமில்லாமல் மேயுமென்பது கருத்து. நிரை பசுவுக்கும், பசுக்கூட்டத்துக்கும் பெயராயினும் இனமென்றமையால் பசுவுக்காயிற்று. தலைமை பற்றிச் சோற்ருனென்ருராயினும், "ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே" என்பதனுல் கறி முதலியவற்றையும், ஆடையணி முதலியவற்றையுங் கொள்க. நன்றென்னும் இரண்டும் ஆக்கவினைக் குறிப்புமுற்றுகளாதலால் ஆக்கச் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டு நின்றன; நன்மை - பகுதி, ஒன்றன்படர்க்கை றவ் விகுதிப் புணர்ச்சியில் மை கெட்டு, லகரம் றகரமாதலாகிய சந்தி பெற்று, அது னகர

மாதலாகிய விகாரம்பெற்று நன்றென முடிந்தது. ஆர் விகுதி புணர்ந்தமையால் பல்லாரென்னும் பல்லோர்படர்க்கைப் பெயரில் லகரம் இரட்டியது. இனநிரை - ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமைப் பொருளில் புணர்ந்த ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகிய நிரையின மென்பது பின் முன்னாக மாறிநின்றது; நிரை என்பதற்குப் பசுக் கூட்டமெனப் பொருள் கொண்டு இன நிரை என்பதை இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகைநிலைத்தொடரெனினும் ஒக்கும். (௪௦)

ஊர்ந்தான் வகைய கலினமா நேர்ந்தொருவன்
ஆற்றல் வகைய வறஞ்செய்கை தோட்ட
குளத்தனைய தூம்பி னகலங்க டத்தம்
வளத்தனைய வாழ்வார் வழக்கு.

(இ - ள்.) கலின மா - கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகள், ஊர்ந்தான் - (தம்மேல்) ஏறி நடத்துவோனுடைய, வகைய - (நடத்தும்) வகைக் கிசைந்தன ஆம்; அறம் செய்கை - துறவறத்தைச் செய்யுஞ் செய்கைகள், நேர்ந்து ஒருவன் - (செய்ய) உடன்பட்ட ஒருவனது, ஆற்றல் வகைய - வலியின் வகைக்கிசைந்தன; தூம்பின் அகலங்கள் - தூம்புகளினுடைய விரிவுகள், தோட்ட - தோண்டப்பட்ட, குளத்து அனைய - குளங்களின் அளவின ஆம்; வாழ்வார்-(இல்லாளோடு கூடி) வாழ்வாரது, வழக்கு - செய்கைகள், தத்தம் வளத்து அனைய - தம் முடைய வருவாயின் அளவின ஆம், எ - று.

(வி-ரை.) நேர்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்திறுதி தொக்கப்பட்டது. ஆற்றல் வகைய என்பதனால் அறம் துறவறத்துக்காயிற்று. துறவறத்துக்குரிய விரதங்கள் பல ஆதலால் அவற்றைச் செய்யுஞ் செய்கைகளும், தூம்புகள் பல ஆதலால் அவற்றின் பன்மை நோக்கி அகலமும், பிரமசாரி முதலிய பதின்மருக்கும் பகுத்துண்ணல் முதலியவற்றால் வாழ்வாரது செய்கையும் பலவாயின. விரதங்கள் பல

ஆவன - தன் வலிக்குத் தக்கபடி இன்ன அறம் செய்வேனென்றும், இன்ன பாவம் ஒழிவேனென்றும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுவன. வகைய- தொழிலடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று; வகு-பகுதி, ஐ-புடை பெயர்ச்சி விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இவற்றால் முடிந்தவகைபகுதி,ய்- சந்தி, அ-பலவின்படர்க்கை விகுதி. அனைய - பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று; அத்தனை என்பதன் மரூஉ ஆகிய அனை-பகுதி, ய் - சந்தி, அ - பலவின்படர்க்கைவிகுதி. நூம்பு - பண்பாகுபெயர்; உட்டொளை. வழக்கு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; அது செய்கையை யுணர்த்திற்று. தோட்ட-இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; தோள்- பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்சவிகுதி, ளகரம் டகரமானது சந்தி. (எக)

ஊழியு மாண்டெண்ணி யாத்தன யாமமும்
நாழிகை யானே நடந்தன தாழ்வியாத்
தெற்றென்றார் கண்ணே தெளிந்தனர் வெற்றென்றார்
வெஞ்சொலா லின்புறு வார்.

(இ - ள்.) ஊழியும் - யுகமுடிவுகளும், ஆண்டு எண்ணி - வருடங்களால் எண்ணப்பட்டு, யாத்தன - அளவு செய்யப்பட்டன; யாமமும் - சாமப்பொழுதும், நாழிகையானே - எழுரை நாழிகையினாலேயே, நடந்தன - (அளவு செய்யப்பட்டுக்) கழிந்தன; தாழ்வியாமல் - காலத்தை நீட்டிக்காமல், (விரைவில்) தெற்றென்றார் கண்ணே - தெளிந்தவரிடத்திலே, தெளிந்தனர் - (நல்லோர்) ஐயமறக் கற்றனர்; வெற்றென்றார் - அறிவாகிய பயனில்லாதவர், வெம் சொலால் - (பிறரை வைத) கடுஞ் சொற்களினால், இன்பு உறுவார்-உள்ள மகிழ்வார், எ-று.

(வி-ரை.) யுகங்களும் இத்தனை வருடங்களெனக் கணக்கிடப் பெற்றன; சாமப்பொழுதுகளும் இத்தனை நாழிகையென எண்ணப்

பட்டன; இவ்வாறு பெருகவும், சிறுகவுங் காலங்கழிதலை உணர்ந்த நல்லவர் தம் காலத்தை வீண்கால மாக்காமல், கற்று வல்லாரிடத்தில் நூல்களை ஆராய்ந்து தெளிந்து இன்புறுவார்; அறிவில்லாத தீயோர் பிறரை நிந்தை கூறி, அதனால் மகிழ்வாரென்பது கருத்து. யாத்தல்-கட்டுதல். யாத்தன - பலவின்படர்க்கைச் செயப்பாட்டுவினையாகிய இறந்தகால வினைமுற்று; யா-பகுதி, க்-சந்தி, கு, அ-சாரியை, உகரக் கேடும், பகரத்தோற்றமும் சந்தி, படு - செயப்பாட்டுவினைப்பொருண்மை விகுதி, அனைத்து மொருபகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டலும், உகரக் கேடுஞ் சந்தி, அன்-சாரியை, அ-பலவின்படர்க்கைவிகுதி; படு விகுதி முதலியன தொகுத்தல். ஆண்டு - யாண்டென்பதன் மரூஉ. தெற்றென்றார் - பல்லோர்படர்க்கை இறந்தகாலச் செயப்பாட்டு வினை முற்று; இது செயப்பாட்டு வினைப்பொருண்மைப் படு விகுதி முதலியன தொகுத்தலாய் நின்றது. ஏ இரண்டும் தேற்றம். தாழ்வியாம லென்னும் பிறவினையாகிய எதிர்மறைவினையெச்சம் ஈறு தொகுக்கப்பட்டது. வெற்றென்று ரென்பதில் வெறுமை அறிவின்மைக் காயிற்று. வெற்றென்று ரென்பது 'வெட்கின்றார்' எனவும் பாடபேத முளது; 'வெள்ளறிவினர்' என்பது பொருள். (எஉ)

கற்றான் றளரி னெழுந்திருக்குங் கல்லாத
பேதையான் வீழ்வானேற் கான்முரியு மெல்லாம்
ஒருமைதான் செய்த கருவி தெரிவெண்ணின்
பொய்யாவித் தாகி விடும்.

(இ-ள்.) கற்றான் - கல்வியறிவுடையான், தளரின்-(ஒருகாலத்தில்) தளர்ச்சியடைவானாயின், எழுந்திருக்கும் - (அத்தளர்ச்சியினின்று) நீங்குவான்; கல்லாத - கல்வியறிவில்லாத, பேதையான் - பேதையானவன், வீழ்வான் எல்-(தன்னிலையினின்றும்) தளர்ந்தால், கால் முரியும் - (அதற்கு) ஊன்றுகோலாகிய முயற்சி கெடுவான்; ஒருமை - ஒருபிறப்பிலே, தான் செய்த எல்லாம் - ஒருவன் செய்

தன ஆகிய வினைகளெல்லாம், கருவி - (மறுமைப்பயனுக்குக்) காரணங்களாகும்; எண்ணின் - ஆராயுமிடத்து, தெரிவு - (ஐயமில்லாமல் தெளிந்த) தெளிவு, பொய்யா வித்து - (முத்தியடைதற்கு உண்மையாகிய காரணம், ஆகிவிடும் - ஆகாமற்போகாது, எ-று.

(வி-ரை.) ஐயமாவது-மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ எனத் துணிவுபிறவாமை. வீழ்ந்தவனெழுதற்கு ஊன்றுகோல்போலவுள்ளது அவன் முயற்சியே ஆதலால் காலென்பதற்கு முயற்சியென்றும். கால் - உவமையாகுபெயர். கல்வியறிவுடையான் இடுக்கணேரிட்டபோது, அதினின்றும் நீங்குதற்குரிய உபாயம் இன்னதென வுணர்ந்து செய்து நீங்குவான்; கல்வியறிவில்லாதவன் இடுக்கணில் அகப்பட்டால் தான் நீங்குதற்குச் செய்யும் முயற்சியும் பயன்படாமல் அழிவான்; ஒருபிறப்பில் ஒருவன் செய்த இருவினைகளும் மறுமையில் அவன் அநுபவிக்கும் இன்பத்துக்கும், துன்பத்துக்கும் காரணங்களாகும்; ஐயந்தி னீங்கிய அறிவாளனுக்கு அவ்வறிவு முத்தியடைதற்குச் சிறந்த கருவியாகுமென்பது கருத்து. எழுந்திருக்கும் - செய்யுமென்முற்று; எழு - பகுதி, த் - சந்தி, து - சாரியை, இரு - பகுதிப்பொருள் விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, சந்தித்தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம், அனைத்துமொருபகுதி, க்-சந்தி, கு - சாரியை, உம் - எதிர்கால விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இது பெயரெச்சம் வினைமுற்றானது. எல்-எனிலென்பதன் மரூஉ; இது தானடுத்த வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கினது. பேதையான்-பண்படியாகப் பிறந்தபெயர்; பேதைமை ஆன் விகுதிப் புணர்ச்சியில் மையீறு கெட்டு, யகர வுடம்படுமெய் பெற்றது; இப் பகுதியே பண்பாகுபெயராய் அவனை உணர்த்தலு முண்டு. செய்த பலவின்படர்க்கை இறந்தகால வினையாலணையும்பெயர். பொய்யா வித்து-பொய்யாத வித்தென ஈறுகெட்ட பெயரெச்சத்தொகாநிலைத் தொடராகவும், பொய்யாமையாகிய வித்தெனப் பண்புத்தொகை

மட்டில் அதை அவன் செய்யாம லொழியக்கடவன்; ஒழியானாயின் அச்செயல் அவனுக்குக் கேட்டைத்தரும்; பாத்தியதை யுடையவன் தனக்குரிய பாகத்தைக் கொடுவென்றமட்டில், மற்றவன் பங்கிட்டுத் தரக்கடவன்; தரானாயின், வழக்குளதாகிப் பொருள் குறைந்துபோ மென்பது கருத்து. பொழுதென்னுஞ் சொல் போழ்தெனச் சிதைந்தது; போதெனவுஞ் சிதைந்துவரும்; இம்மரூஉ முழுகல் மூழ்கலென வும், விழுதல் வீழ்தலெனவும் வினையிலும் வரும். ஏ - தேற்றம். மருத்துவன்-பொருளடியாகப் பிறந்தபெயர்; மருந்து - பகுதி, வ் - பெயரிடைநிலை, அன் - ஆண்பாற்படர்க்கை விகுதி. பகுதி நகரம் தகரமானது வலித்தல் விகாரம்; பொருள் : மருந்தை இழைத்துக் கூட்டுவோனென்பது. 'தூர்ந்தழியும்' என்பது 'தூர்ந்தொழியும்' எனவும், 'சொல்கென்ற' வென்பது 'சொல்லென்ற' எனவும் 'உரி யான் தருகெனின்' என்பது 'அதற்குரியான் தாவெனின்' எனவும் பாடபேதமுண்டு. (எ௩)

நாக்கி னறிப வினியசுவை மூக்கினான்
மோந்தறிப வெல்லா மலர்களு நோக்குள்ள
கண்ணினாற் காண்ப வணிபவற்றைத் தொக்கிருந்
தெண்ணினா னெண்ணப் படும்.

(இ - ள்) இனிய சுவை - இனிய சுவையுடைய பொருள்களை, நாக்கின் - நாக்கினால், அறிப-(யாவரும்)அறிவார்கள்; எல்லா மலர்க ளும் - எல்லா நன்மலரின் மணத்தையும், மூக்கினான் மோந்து அறிப - மூக்கினால் மோந்து அறிவார்கள்; அணியவற்றை - அழ குள்ள பொருள்களை, நோக்கு உள்ள-காணுந்தொழிலமைந்த, கண்ணி னான் காண்ப - கண்களினால் காண்பார்கள்; தொக்கு இருந்து-(அறி வுடையோர் பலரோடு) கூடியிருந்து, எண்ணினான் - கருத்தினால், எண்ணப்படும் - (கருத்துப்பொருள்) ஆராய்ந்தறியப்படும், எ-று.

(வி - ரை.) காட்சிப்பொருள்களில் உணவுப் பொருளினது சுவையை நாக்கினுலும், மலர்களினது மணத்தை மூக்கினுலும், அழகுள்ள பொருளைக் கண்ணினுலும் அறிவார்கள்; "ஒருமொழி யொழி தன், இனக்கொளற் குரித்தே" என்பதனுல் மெய்யினுல் வெம்மை, தண்மை முதலிய பரிசத்தையும், செவியினுல் இன்னேசை முதலியவற்றையும் உணர்வார்க ளென்பதுங் கொள்க. கருத்துப்பொருளை எண்ணத்தினுல் ஆராய்ந்துணர்வார்கள்; சுவை - பண்பாகுபெயர். எண்ணினு னென்றமையால் கருத்துப்பொருளென்பது அவாய் நிலையால் வந்தது. மூன்றனுருபு மூன்றும், ஐந்தனுருபொன்றும் கருவிப்பொருளன. நோக்கு - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். எண்ணப் படும்-செயப்பாட்டுச் செய்யுமென்முற்று. தொக்கிருந்து-இறந்தகால வினையெச்சம்; தொகு-பகுதி, இரு - பகுதிப்பொருள்விகுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்துமொருபகுதி, த்-சந்தி, த் இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்ச விகுதி, சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம். (எக)

சாவாத வில்லை பிறந்த வுயிரெல்லாம்
தாவாத வில்லை வலிகளு மூவா
திளமை யியைந்தாரு மில்லை வளமையில்
கேடின்றிச் சென்றாரு மில்.

(இ-ள்.) பிறந்த உயிர் எல்லாம் - பிறந்த எல்லா வுயிர்களினும், சாவாத இல்லை - சாகாதவை இல்லை; வலிகளும் - வன்மைகளினும், தாவாத இல்லை - கெடாதவைகளில்லை; மூவாது - மூத்தலக்கழியாமல், இளமை இயைந்தாரும் இல்லை-இளமை நிலைக்கப்பெற்றவருமில்லை; வளமையில் - (பெற்ற) செல்வங்களில், கேடு இன்றி - (இடையே) அழிவை யடையாமல், சென்றாரும் இல் - முற்றும் அநுபவித்தவரும் இல்லை, எ-று.

(வி-ரை.) உடல், வலி, இளமை, செல்வமென்னும் இவற்றின் நிலையில்லாமையை உணர்ந்து, விரைந்து அறஞ்செய்க என்பது கருத்து. சாவாத, தாவாத - பலவின்பாற்கை எதிர்மறை வினையாலணையும்பெயர். மூவாது-எதிர்மறை வினையெச்சம்; மூ-பகுதி, வ் - சந்தி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி, அனைத்துமொருபகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, உ - வினையெச்சவிகுதி, இதுவும் சாவாத என்பது குச்சாரியை பெற்று மூக்காது, சாகாது எனவும் வரும். பொதுப்பட வலிகளெனப் பன்மையாற் கூறினமையால் அறிவின் வலி, உடலின்வலி முதலியவை கொள்க. வளமை-பண்புப்பெயர்; வள் - பகுதி, அ-சாரியை, மை-பகுதிப்பொருள் விகுதி, மை - விகுதிப்புணர்ச்சியில் அகரச்சாரியை வருதல் "பாலமை யுணர்ந்தவன் பக்கம் பூண்டவே" என்னுங் கம்பநாடர் செய்யுளிலுங் காண்க. இப்பெயர் தன் காரணமாகிய பொருட்கானமையால் காரியவாகுபெயர்; கேடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். (எஎ)

சொல்லா னறிப வொருவனை மெல்லென்ற
நீரா னறிப மடுவினை யார்கண்ணும்
ஒப்புரவி னனறிப சான்றாண்மை மெய்க்கண்
மகிழா னறிப நறா.

(இ - ள்.) ஒருவனை - ஒருவனது தன்மையை, சொல்லான் - (அவன் பேசும்) சொல்லினாலே, அறிப-(அறிவுடையோர்) அறிவார்கள்; மடுவினை - மடுவினது தன்மையை, மெல் என்ற - மென்மையாகிய, நீரான் அறிப-(அதிலுள்ள) நீரினாலே அறிவார்கள்; சான்றாண்மை - பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவற்றை யாளுந்தன்மையை, யார் கண்ணும் - எவரிடத்தும், ஒப்புரவினான் - (ஒப்ப நடக்கும்) உலக நடையினால், அறிப - அறிவார்கள்; நறா - (ஒருவன்) மது உண்டமையை, மெய்க்கண் - (அவனது) உடலிற்றோன்றும், மகிழான் - களிப்பின் குறியால், அறிப - அறிவர்கள், எ-று.

(வி-ரை.) அறிவுடையார் ஒருவனது தன்மையை அவன் சொல்லினாலும், மதியின் தன்மையை அதனீரினாலும், ஒருவன் நற்குணங்களினால் நிறைவுடையனா யிருக்கையைச் செல்வரிடத்தும் வறியாரிடத்தும் உலக நடைக்குத் தவறுதலில்லாமல் அவன் நடக்கும் நடையினாலும், ஒருவன் கள்ளுண்டதை அவனுடலில் தோன்றும் களிக்குறியினாலும் அறிவார்கள். மெல்லென்ற-பண்புப்பொருண்மை குறித்த இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; மெல்லென் - பகுதி, ற் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்சவிகுதி. ஒருவன், மதி - பொருளாகுபெயர். மகிழ்வின் காரியமாகிய குறியை மகிழென்றது காரணவாகுபெயர். சான்று-இறந்தகாலவினையெச்சம், ஆண்மை-தொழிற்பெயர், இரண்டு சொல்லுந் தொக்கு சான்றாண்மையென ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு இது நின்றது. யார்-யாவரென்பதன் மரூஉ. உம்மை முற்றும்மை. (எஅ)

நாவன்றோ நட்பறுக்குந் தேற்றமில் பேதை
விடுமன்றோ வீங்கிப் பிணிப்பி னவாஅப்
படுமன்றோ பன்னூல் வலையிற் கெடுமன்றோ
மாறு ணிறுக்குந் துணிவு.

(இ-ள்.) நா-(இதம் பேசாத) நாக்கு, நட்பு அறுக்கும் அன்றோ-(ஒருவரோடு கொண்ட) நட்பினை நீங்கச் செய்யுமன்றோ; வீங்கி - (ஒருவர் அன்பு) மிகுந்து, பிணிப்பின் - (சிநேகத்தால்) கட்டினும், தேற்றம் இல் - (நட்பின் தன்மையை) அறியமாட்டாத, பேதை - அறிவிலி, விடும் அன்றோ - (அந்நட்பை) ஒழியானல்லனோ; அவா - (நன்மாணாக்கனுடைய) விருப்பம், பல் நூல் வலையில் - பலநூல்களாகிய வலையில், படும் அன்றோ-உட்படுமன்றோ; மாறுள்-(பலரோடு கொள்ளும்) பகையில், நிறுக்கும் - நிறுத்தவல்ல, துணிவு - துணிவினால், கெடும் அன்றோ - (அத்துணிவுடையான்) கெடுவானல்லனோ, எ-று.

(வி-ரை.) கடுஞ்சொல் பேசுவோனை ஒருவருஞ் சிநேகியார்; தெளிவில்லாத மூடனை நல்வழிப்படுத்தக் கருதி, நல்லவர் மிகுந்த அன்பு காட்டிச் சேரினும் அவரைச் சாராமல் நீங்குவான்; நன் மாணாக்கனுடைய ஆசை பல நூல்களிலேயே தங்கும்; யாவரிடத்தும் அன்பு செய்யாமல் பகை செய்பவன் கெடுவானென்பது திண்ணம். அன்று-எதிர்மறைக் குறிப்புவினைமுற்று. ஓ-எதிர்மறை. அறக்கும் முதலிய நான்கனோடு இரண்டு எதிர்மறைச் சொற்களைப் புணர்த்தது அத்தொழில்கள் நடந்தேவிடுமென்னும் துணிவை யுணர்த்தற் கென்க. பண்பாகுபெயராகிய பேதை சொல்லால் அஃறிணையாத லால் அன்றென்னும் அத்திணைவினை கொண்டது; அன்றி இது அருகி இருதிணையம்பாற்கும் பொதுவாதலால் புணர்த்ததெனினும் ஒக்கும். அவா, மாறு-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அளபெடை செய்யு ளிசை நிறைக்கவந்தது. பிணிப்பினுமென்ற உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (எக)

கொடுப்பி னசனங் கொடுக்க விடுப்பின்
உயிரிடை யீட்ட விடுக்க வெடுப்பின்
கிளையுட் கழிந்தா ரெடுக்க கெடுப்பின்
வெகுளி கெடுத்து விடல்.

(இ-ள்.) கொடுப்பின்-(ஒருவன் ஒருவருக்கு ஒரு பொருளைக்) கொடுக்க வேண்டினால், அசனம் கொடுக்க - உணவைக் கொடுக்கக் கடவன்; விடுப்பின் - துறக்கவேண்டினால், உயிரிடை - உயிரினிட த்து, ஈட்ட - வைக்கப்பட்ட குற்றங்களெல்லாவற்றையும், விடுக்க - துறக் கக்கடவன்; எடுப்பின்-தாங்கவேண்டினால், கிளையுள் - சுற்றத்தாருள், கழிந்தார் - பொருளில்லாரை, எடுக்க - தாங்கக்கடவன்; கெடுப்பின்- கெடுக்கவேண்டினால், வெகுளி கெடுத்துவிடல் - கோபத்தைக் கெடு த்துவிடக்கடவன், எ-று.

(வி-ரை.) ஒருவன் உடலில் உயிர்வாழச் செய்வதும், போது மென்னும் திருப்தியைத் தரவல்லதும் உணவே ஆதலால் அதனை வறியவர்க்குக் கொடுக்கவேண்டும்; உயிர்க்குற்றங்களைந்தும் முத்திக்குத் தடை ஆதலால் அவற்றை ஒழிக்கவேண்டும்; சுற்றத்தாரில் பொருளில்லாரைத் தாங்காவிட்டால் பழியும் பாவமும் உண்டாமாதலால் அவர்களைத் தாங்கவேண்டும்; நல்லோரைச் சாரவொட்டாமல் செய்தலால் கோபத்தைக் கெடுக்கவேண்டு மென்பது கருத்து. வெகுளி குற்றங்களைந்தனுள் ஒன்றாயினும், மற்ற நான்கையும் போலாமல் ஒருவனுக்கு நன்மை தருவனவற்றைக் கூறும் நல்லோரை நீங்கச் செய்யும் கொடுமைபற்றி 'வெகுளி கெடுத்துவிடல்' என்றார். குற்றங்களைந்தாவன: மயக்கம், அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்பன; இவை உயிர்க்குண மாதலின் 'உயிரிடை இட்ட' என்றார்; இவ்வாறு சொல்லியது இலக்கணை. இட்ட-இறந்தகாலவினைப்பெயர். வெகுளி-தொழிற்பெயர்; இ - புடைபெயர்ச்சி விகுதி. அசனம்-வடமொழிப்பெயர். கெடுத்துவிடல் அல்லீற்று வியங்கோள்வினை; இதில் விடு துணிவுப்பொருண்மைவிகுதி. (௯௦)

நலனு மிளமையு நல்குரவின் கீழ்ச்சாம்
குலனுங் குடிமையுங் கல்லாமைக் கீழ்ச்சாம்
வளமில் குளத்தின்கீழ் நெற்சாம் பாமல்லற்
பண்டத்தின் கீழ்ச்சாம் பகடு.

(இ-ள்.) நல்குரவின் கீழ் - வறுமையின் கீழமைந்த, நலனும் - நற்குணமும், இளமையும் - இளமையுருவும், சாம் - விளங்கமாட்டா; கல்லாமைக் கீழ் - கல்வியறியாமையின் கீழமைந்த, குலனும் - உயர் குலமும், குடிமையும் - உயர்குடிப்பிறப்பும், சாம் - விளங்கமாட்டா; வளம் இல் - நீராகிய வளப்பமில்லாத, குளத்தின் கீழ் - குளத்தின் கீழமைந்த, நெல் சாம் - நெற்பயிர் விளையமாட்டா; பாரம் மல்லல் -

பார மிகுதியாகிய, பண்டத்தின் கீழ்-பொருளின் சுமையின் கீழமைந்த, பகடு - எருதுகள், சாம் - விரைந்து செல்லமாட்டா, எ-று.

(வி-ரை.) தரித்திரனுடைய நற்குணமும், இளமையுருவமும், கல்வியறிவில்லாதவனுடைய உயர்குலமும், உயர்குடிப்பிறப்பும், நீர் வளமில்லாத குளத்தின் கீழுள்ள பயிரும் பயன்படமாட்டா; பெருஞ் சுமை ஏற்றப்பட்ட எருதுகள் விரைந்து ஓடா என்பது கருத்து. சாவு மென்னும் செய்யுமென் வினைமுற்று இடையே உயிர்மெய் கெட்டது. கல்லாமை - எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர். வளம் - பண்புப் பெயர்; வள்-பகுதி, அம்-பகுதிப்பெயர் விகுதி. வளமில் - எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடர். இல்குளம் - பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். பாரம் பரமெனக் குறுக்கலாயிற்று. பண்டம்-சினையாகுபெயர்; தானியாகுபெயருமாம். கெடச்சாம் என்னும் எழுவாய்த்தொடரில் நிலைமொழி யீற்று லகரம் தனிக்குறின் முன் ஒற்றுதலால் திரிந்தது. நலன், குலன் குறிலிணைமொழியின் கீழ்நின்ற மகரமாதலால் அம் மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வந்த மொழிகள். (அக)

நல்லார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை நன்னெறிச்
செல்வார்க்குந் தம்மூரென் றூரில்லை யல்லாக்
கடைகட்குந் தம்மூரென் றூரில்லை தங்கைத்
துடையார்க்குந் தம்மூரென் றில்.

(இ-ள்.) நல்லார்க்கும் - மிக்க கல்வி யறிவுடையார்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமதூரென்று, ஊர் இல்லை - ஒருரில்லை; நல் நெறி - துறவற வழியில், செல்வார்க்கும் - நடப்பவர்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமதூரென்று, ஊர் இல்லை - ஒருரில்லை; அல்லாத - (மேன்மையுடையர்) அல்லாத, கடைகட்கும் - கீழானவர்க்கும், தம் ஊர் என்று - தமதூரென்று, ஊர் இல்லை-ஒருரில்லை; தம் கைத்து-தமது கையில், உடையார்க்கும் - பொருளுடையாருக்கும், தம் ஊர் என்று - தமதூரென்று, இல் - ஒருரில்லை, எ-று.

(வி-ரை.) தாம் கற்ற கல்வியறிவினால் தாம் மகிழ்தலே அன்றித் தாங்கற்ற நூற்பொருள்களைப் பிறர்க்கும் எடுத்துக் கூறி, அவர்களையு மகிழ்வித்தலால் தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மை செய்வார் அவரே ஆதலால் அவரை 'நல்லார்' என்றார். கல்வியறிவுடையார்க்கு யாரும் பொருளுபகரித்தலும், மேற்படுத்தலும் செய்வாராதலாலும், துறவிகளுக்குப் பகைவர், அயலவர், நட்பின ரின்மையாலும், கீழானவர்க்கு ஒன்றுமதிப்பா ரில்லாமையால் இழிதொழில் செய்து உயிர்வாழ்தல் கூடுமாதலாலும், பொருளுடையார்க்கு எங்கும் இடமும் ஏவலும் வேண்டியபடி பெறக்கூடு மாதலாலும், அந்நால்வருக்கும் எவ்வூரும் தம்மூர்போலவே ஆமென்பது கருத்து. கல்லார்க்கு மென்பதற்கு மிக்க அழகுடைய மாதருக்கு மென்றும், நன்னெறிச் செல்வார்க்கு மென்பதற்கு நல்லொழுக்கத்தில் நடப்பவருக்கு மென்றும் உரைத்தலுமாம். 'உடையார்க்கு மெவ்வூருமூர்' எனவும் பாடமுண்டு. கடை - பண்பாகுபெயர். கைத்துடையார் - ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் அத்துச்சாரியை தோன்றித் தன்முதலகரங்கெட்டது. உடையார் - பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயரேயாம். கைத்தென்பதை இங்குச் செல்வப்பொருளை உணர்த்தும் பெயரெனக் கொள்க. (அ௨)

கல்லா வொருவர்க்குத் தம்வாயிற் சொற்கூற்றம்
மெல்லிய வாழைக்குத் தானீன்ற காய்கூற்றம்
அல்லவை செய்வார்க் கறங்கூற்றங் கூற்றமே
இல்லிருந்து தீங்கொழுகு வாள்.

(இ-ள்.) கல்லாத ஒருவர்க்கு - கல்வியறிவில்லாத ஒருவருக்கு, தம் வாயில் - தமது வாயிற்பிறந்த, சொல் கூற்றம் - சொல் கூற்றுவனும்; மெல்லிய வாழைக்கு - மென்மையாயுள்ள வாழைமரத்துக்கு, தான் ஈன்ற - தான் பெற்ற, காய் கூற்றம் - காய் கூற்றுவனும்; அல்லவை செய்வார்க்கு - பாவத்தொழிலைச் செய்பவருக்கு, அறம் கூற்

றம் - அறம் கூற்றுவனும்; இல் - தன் குடும்பத்துக்கு, இருந்து - அக்குடும்பத்தி லிருந்துகொண்டு, தீங்கு ஒழுகுவாள்-கெட்டவழியில் நடப்பவள், கூற்றமே - கூற்றுவனேயாம், எ-று.

(வி-ரை.) பேதையர் மிருதியும் பொய், குறளை, வன்சொற்களைப் பேசுவாராதலால் அவர்க்கு அவர் வாய்ச்சொல்லும், பாவத்தொழிலைச் செய்வார்க்கு அறமும், தன் குடும்பத்துக்குக் கெட்ட நடையுள்ள பெண்ணும் கூற்றம்போலு மென்பது கருத்து. அவை நீங்காத துன்பஞ் செய்தலால் 'கூற்றம்' என்றார். சொல், காய், அறமாகிய அஃறிணைப் பொருள்களைக் கூற்றமென்னும் உயர்திணைப் பொருளாகவும், ஒழுகுவாளென்னும் பெண்பாற்பொருளைக் கூற்றமென்னும் ஆண்பாற்பொருளாகவும் உருவகப்படுத்தியது ஓர் மரபு வழுவமைதி. வாய்ச்சொல்லுக்கும், அல்லவைக்கும் அரசர் தண்டனை முதலிய பரிகாரத்தால் அவ்விருவருந் திருந்துதல்கூடும்; தீங்கொழுகுவாள் கெட்ட கற்பை மீண்டும் பெறக்கூடாமையால் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் 'கூற்றமே' என்றார். இல் - இடவாகுபெயர். இச் செய்யுளின் மூன்றாமடியை "என்பிலதனை" என்னுங் குறளுக்குப் பரிமேலழகர் ஆசிரிய வசனமாகக் கொண்டனர். (அக.)

நீரான்வீ றெய்தும் விளைநில நீர்வழங்கும்
பண்டத்தாற் பாடெய்தும் பட்டினங் கொண்டாளும்
காட்டான்வீ றெய்துவர் மன்னவர் கூத்தொருவன்
ஆடலாற் பாடு பெறும்.

(இ - ள்.) விளை நிலம் - விளைநிலத்துப் பயிர், நீரான் - (தன்னில் பாய்கின்ற) நீரினால், வீறு எய்தும் - செழிப்பை அடையும்; பட்டினம் - பட்டினமானது, நீர் வழங்கும் - கடலால் வழங்கப்படும், பண்டத்தான் - பொருள்களால், பாடு எய்தும் - பெருமைபெறும்; மன்னவர் - அரசர், கொண்டு ஆளும் - தமக்குநன்னாக்கி ஆளுகின்ற,

நாட்டான் - நாட்டிலுள்ள குடிகளால், வீறு எய்துவர் - பெருமை பெறுவர்; கூத்து - கூத்தாடுதல் செய்யும் சபை, ஒருவன் ஆடலால் - (நடனத்தில் வல்ல) ஒருவனது கூத்தினாலே, பாடு பெறும்-பெருமை பெறும், எ-று.

(வி-ரை.) விளைநிலம், நாடு - இடவாகுபெயர். முதனிலைபெறுத தொழிற்பெயராகிய கூத்து-தானியாகுபெயர். விளைநிலம் என்பதில் விளை-வினைத்தொகைக்குறிப்பு. பல தீபங்களிலிருந்து கடலின் வழியாய் அத்தீபத்தார் கொண்டுவரும் பண்டங்களை, இடத்து நிகழ் பொருளின் றொழிலை இடத்தின்மேலேற்றி 'நீர் வழங்கும் பண்டம்' என்றார்; இதை ''பலபல தீவிற் பண்டம் பகர்வபட் டினமென் றோதும்'' என்னும் நிகண்டுச் செய்யுளாலு முணர்க. 'நாட்டான்வீ றெய்துமா மன்னன்' எனவும், 'பாடலாற் பாடு பெறும்' எனவும் பாடமுண்டு. இரண்டாவது நீர் தலைமைபற்றியபெயர். (அ௪)

ஒன்றாக்கல் பெண்டிர் தொழினல மென்றும்
அறனாக்க லந்தண ருள்ளம் பிறனாளும்
நாடுகோண் மன்னர் தொழினலங் கேடுக்கம்
கேளி ரொரீஇ விடல்.

(இ-ள்) பெண்டிர்-குலப்பெண்களுடைய, தொழில்-தொழில்களில், நலம் - சிறப்புள்ளது, என்றும் - கணவன் அழகு செல்வ முதலியு கெட்டகாலத்தும், ஒன்று ஆக்கல் - கற்பாகிய ஒன்றை மனவெழுச்சியோடு காத்தல்; அந்தணர் உள்ளம் - பிராமணருடைய ஊக்கம், (என்றும்)-மிக்க வறுமை வந்தகாலத்தும், அறன் - தம் குல தருமத்தை, ஆக்கல் - மனவெழுச்சியோடு செய்தல்; மன்னர் - அரசர்களது, தொழில்-தொழில்களில், நலம் - சிறப்புள்ளது, (என்றும்)- பெருஞ் செல்வத்தை அடைந்தகாலத்தும், பிறன் ஆளும் - பகைவனால் ஆளப்படும், நாடு - நாட்டை, கோள் (அவனை வென்று) தம்

வசப்படுத்துதல்; கேளிர் - (ஒருவன்) உறவினரை, ஒரீஇவிடல் - நீக்கிவிடுதல், (என்றும்) - மிக்க வலியுடையனாகிய காலத்தும், கேடு ஊக்கம் - (தனக்கு) வரும் கேட்டை மனவெழுச்சியோடு செய்தலாம், வ-று.

(வி-ரை.) குலப்பெண்களுக்குக் கற்பும், அந்தணர்களுக்குக் குல தருமம் கெடாத ஒழுக்கமும், அரசர்களுக்குப் பகைவனை வென்று அவனது நாட்டைத் தம் வசமாக்கும் முயற்சியும், நன்மையையும், உறவினரை நீக்கிவிட்டவனுக்கு அம்முயற்சி கேட்டையும் தருவன என்பது கருத்து. குலப்பெண்களுக்குரிய குணம், செய்கை என்பவற்றில் கற்போடொப்பது இல்லாமையால் அதனை 'ஒன்று' என எண்ணலளவையாகுபெயராற் கூறினார். கோள், கேடு - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். நாடு கோள் என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புணர்ச்சியாதலால் நிலைமொழி [நன் - உயிர் - ரு - கூ௩ - இன்படி] டகரவொற்றிரட்டலும், [௧௫-இன்படி] வருமொழிக் ககர மிகுதலும் பெறுமல், [உருபு - ௧௯ - இன்படி] விகாரத் தியல்பாயிற்று. செயப்படுபொருளில்வந்த ஆறாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராயின் நாட்டுக்கோளென வரும்; கேடூக்கம் என்பதற்கும் இவ்வாறு உரைக்க. ஒரீஇவிடல் - தொழிற்பெயர்; அளபெடை சொல்லிசை யளபெடை. என்றும் என்பது முதனிலைத் தீவகவணியாதலால் மற்றவற்றோடும் கூட்டுக. பெண்டிர், கேளிர் - பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கைப்பெயர்; இர்-பல்லோர்படர்க்கை விகுதி; பெண்-பகுதி, து - பகுதிப்பொருள்விகுதி, தகரம் டகரமாதல் சந்தி; பெண்டு - பெண்மை. (௮௫)

கள்ளாமை வேண்டுங் கடிய வருதலால்
தள்ளாமை வேண்டுந் தகுதி யுடையன
நள்ளாமை வேண்டுஞ் சிறியாரோ டியார்மாட்டும்
கொள்ளாமை வேண்டும் பகை.

(இ-ள்.) கடிய - (பிறர் பொருளைக் களவு செய்தால் பின்) அஞ்சத்தக்கவை, வருதலால் - நேரிடுதலால், கள்ளாமை வேண்டும் - களவு செய்யாமையே தருதி; தருதி உடையன - (பெரியோரால் சொல்லப் படும்) தருதியுடைய சொற்களை, தள்ளாமை வேண்டும் - தள்ளாமல் கொள்ளலே தருதி; சிறியாரோடு - பேதையாரிடத்தில், கள்ளாமை வேண்டும் - சிநேகியாமையே தருதி; யார்மாட்டும் - இளையாரிடத் தும், பகை கொள்ளாமை வேண்டும் - பகை கொள்ளாதிருத்தலே தருதி, எ - று.

(வி-ரை.) பேதையரிடத்து நட்புக்கொண்டால், அந்நட்பு கொண்டவனுக்குப் பழியையும், பெருந் துன்பத்தையுந் தருதலால் சிறியரோடு நள்ளாமையும், இங்ஙண் நேரிட்டவிடத்து இளையாரா னும் ஒருதவி பெறவேண்டியிருக்குமாதலால் யாரிடத்தும் பகை கொள்ளாமையும் தருதியாயின. அஞ்சத்தக்கவை இம்மையில் தண் டனையும், பழியும், மறுமையில் நரகத் துன்பமுமாம். கள்ளாமை முத லிய நான்கும் எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். வேண்டு மென்பவை நான்கும் தேற்றப்பொருள்பட்டே நிற்குந் தொழிற்பெயர்கள். கடிய- கடி என்னும் உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த பலவின் படர்க்கைப்பெயர்; குறிப்பு வினைப்பெயருமாம். இங்ஙனமன்றிக் கடுமை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த அவ்விருவகைப் பெயரெனினும் குற்றமன்று. ஓடென்னும் மூன்றனுருபு ஏழாவத னிடப்பொருளில் வந்தது. (அக)

பெருக்குக நட்டாரை நன்றின்பா லுய்த்துத்
தருக்குக வொட்டாரைக் கால மறிந்தாங்
கருக்குக யார்மாட்டு முண்டி சுருக்குக
செல்லா விடத்துச் சினம்.

(இ - ள்.) நட்டாரை - சிநேகரை, நன்றின்பால்-சுகவாழ்க்கை யில், உய்த்து-செலுத்தி, பெருக்குக - (ஒருவன்) பெருகச் செய்யக்கட

வன்; காலம் அறிந்து - (பகைவர்மேல் செல்லும்) காலத்தை அறிந்து, ஆங்கு - அந்தக்காலத்தில், ஒட்டாரைத் தருக்குக - பகைவரிடத்துக் களிப்போடு (போர்க்குச்) செல்லக்கடவன்; யார்மாட்டும் - மிக்க நட்பினரிடத்தும், உண்டி - (பலமுறை சென்று) உண்ணுதலை, அருக்குக - தவிர்க்கடவன்; சினம் செல்லாத இடத்து - (தன்) கோபம் செல்லுதற்குரியதாகாத இடத்தில், சுருக்குக - (அதைத்) தணியச் செய்யக்கடவன், எ - று.

(வி-ரை.) தன்னின் எளியாரிடத்துத் தான் கோபங் கொள்வானாயின் அது இம்மையில் புகழைத்தராமல் தன் வெற்றிக்குப் பழிப்பையும், மறுமையில் பாவத்தையும் தருதலால் அவ் வெளியாரைச் 'செல்லாவிடம்' என்றார். ஒருவன் தன் உறவினரைச் சுகவாழ்வில் வைத்துப் பெருகச்செய்யக்கடவன்; வெற்றிகொள்ளுங் காலமறிந்து பகைவரிடத்துத் துணிவோடு போர்க்குச் செல்லக்கடவன்; நெருங்கிய உறவினரிடத்தும் பலமுறை சென்று உண்ணுதலைத் தவிர்க்கடவன்; எளியாரிடத்துத் தன் கோபந் தணியக்கடவனென்பது. செல்லாவிடத் தென்பதற்குத் தன்னினும் வலியாரிடத்திலெனவுரைத்தால், அவரால் தனக்குத் தீங்கு வருதலை உணர்ந்து தானே சினங்கொள்ளானாதலால் அஃது உரை அன்மை அறிக. ஒட்டாரை - உருபுமயக்கம்; அச்சொல் எதிர்மறைவினைப்பெயர்; ஒட்டு - பகுதி, ஆ - எதிர்மறை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அனைத்து மொழிப்பகுதி, ஆர் - பல்லோர்படர்க்கை விகுதி, விகுதி ஆ கெட்டது முதற்குறை; இப்பகுதி தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாயினும் இங்குத் தன்வினைப் பகுதியாய் நின்றது. அருக்குக - பிறவினையாகிய வியங்கோள்வினை. உருகுதல் உருக்கென ஆனதுபோல அருகென்னுந் தன்வினைப்பகுதி தல் விகுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் அருக்கெனத் தன்றொற்றிரட்டிப் பிறவினைப் பகுதியானது, நெருங்குதல் நெருக்கென்றானதுபோலச் சுருங்கென்னுந் தன்வினைப்

பகுதி அவ்வாறு விகுதிபுணர்ந்து கெட்டமாத்திரையில் சுருக்கென மெல்லொற்று வல்லொற்றாகிப் பிறவினைப் பகுதியானது. உண்டி-தொழிற்பெயர்; உண் - பகுதி, தி - புடைபெயர்ச்சி விகுதி, தகரம் டகரமானது சந்தி; இவ்வாறன்றித் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயரெனக்கொள்ளின், உண்-பகுதி, டு-சாரியை, இ - செயப்படுபொருண்மைவிகுதி, தகரம் டகரமாதலும், உகரங்கெடுதலும் சந்தி என்க; இங்ஙனங் கொள்ளுகையில் உண்ணுமென்னுஞ் சொல் வருவிக்க. ()

மடிமை கெடுவார்க ணிற்குங் கொடுமைதான்
பேணாமை செய்வார்க ணிற்குமாம் பேணினான்
காணின் வரைநிற்பர் நற்பெண்டிர் நட்டமைந்த
தூணின்க ணிற்குங் களிறு.

(இ-ள்.) மடிமை - சோம்புந்தன்மை, கெடுவார்கண் - (கல்வி, செல்வ முதலியவை) கெடுவோரிடத்து, நிற்கும்-நிலைபெறும்; கொடுமை-தீமை, பேணாமை-(காக்கவேண்டுமவற்றைக்) காவாமையை, செய்வார்கண் - செய்யும் பேதையரிடத்து, நிற்கும்-நிலைபெறும்; நல் பெண்டிர்-நல்ல பெண்கள், பேணினான் (வரை)-விரும்பிக்கொண்டவனது எல்லையிலும், காணின் வரை-காணத்தினது எல்லையிலும், நிற்பர்-நிலைபெறுவர்; களிறு-யானை, நட்டு - நடப்பட்டு, அமைந்த-(தனக்குத்) தகுந்த அளவாயுள்ள, தூணின்கண் நிற்கும் - தூணில் நிலைபெறும், ஏ-று.

(வி-ரை.) காக்கவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்க முதலியவை. கொண்டவனது எல்லை-அவன் சொல்லிய சொல்லினெல்லையும், அவன் வீட்டினெல்லையுமாம்; இக்கருத்தே பற்றித் திருவள்ளுவர் "பிறன்வரையாள்" எனக் கூறுதலுங் காண்க. வரை என்பதைப் பேணினா னென்பதனோடுங் கூட்டுக. கல்வி செல்வம் கெட

வேண்டியவர்களிடத்துச் சோம்பலும், குடிப்பிறப்பின் மேன்மை, கல்வி, ஒழுக்க முதலானவற்றைக் காத்துக்கொள்ளாதவரிடத்துத் தீய செயலும், நற்பெண்டிரிடத்துக் கணவனுடைய சொல்லி னெல்லையையும், அவன் வீட்டி னெல்லையையும் கடவாமையும், காணத்தி னெல்லையைக் கடவாமையும், கட்டுத்தறியினிடத்து யானையும் நிலைபெறும். பேணுமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். தான், ஆம்-அசை.

மறையறிப வந்தண் புலவர் முறையொடு
வென்றி யறிப வரசர்க ளென்றும்
வணங்க லணிகலஞ் சான்றோர்க் கஃதன்றி
அணங்கை வணங்கலள் பெண்.

(இ - ள்.) அம் தண் - அழகிய கருணையையும், புலவர் - அறிவையுமுடைய பிராமணர், என்றும் - எக்காலத்தும், மறை அறிப - வேதங்களை யாராய்வார்; அரசர்கள் - அரசர்கள், முறையொடு-(குடிகளைக் காக்கும்) முறையோடு, வென்றி - (பகைவரை) வெல்லுந் தொழிலையும், அறிப - ஆராய்வார்; சான்றோர்க்கு - (கல்வியறிவு கேள்விகளால் நிறைந்தவர்க்கு, அணிகலம்-அணிதற்குரிய ஆபரணம், வணங்கல் - (யாவருக்கும்) பணிவுடையாரா யிருத்தலாம்; பெண் - பெண்ணெனப்பட்டவள், (என்றும்)-எக்காலத்தும், அஃது அன்றி-(தன் கணவனாகிய) அத்தெய்வத்தை அல்லாமல், அணங்கை - வேறு தெய்வத்தை, வணங்கலள் - வணங்கல் செய்யாள், எ-று.

(வி-ரை.) அருளையும், அறிவையுமுடைய பிராமணர்கள் வேதப் பொருளை ஆராய்வர்; அரசரெனப்படுவார் நீதியையும், பகைவரை வெல்லுந் திறத்தையும் ஆராய்வர்; கல்வி அறிவு கேள்விகளால் நிறைந்த பெரியவர்களுக்கு ஆபரணம் வணங்கத்தக்கவர்க்கு வணங்கலாம்; பெண்ணென்பவள் தன் கணவனை அன்றித் தெய்வங்களை வணங்காள். அணங்கு, பொருளால் உயர்திணையாயினும், சொல்லால் அஃ

திணையை ஒத்தலால் 'அஃதென' அஃறிணைச் சொல்லாற் கூறினார். அகரச்சுட்டு உயர்ந்தற்பொருளது. மனைவிக்குரிய தெய்வம் கணவனே ஆதலால் 'அஃது' என்றார். அஃது-சுட்டுப்பெயர்; அ-பகுதி, து-ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி, ஃ-விரித்தல் விகாரம்; இவ்விகாரம் பெறாமல் அது எனவும் வரும். வணங்கவென உடலுக்குரிய வினையைக் கூறினாராயினும், "ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் பணிவை யுணர்த்துஞ் சொல்லையும் சிந்தித்தலையுங்கொள்க. மறை-இறைவனுடைய குணங்களைக் கூடமாகச் சொல்வதாதலால் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர்; இப்படியல்லாமல் பிராமணரொழிந்த மற்ற வருணத்தார்க்கு ஓதுவித்தல் முதலியனவாக மறுக்கப்பட்டதாதலால் மறு-பகுதி, ஐ-செயப்படுபொருண்மை விகுதி, உகரக்கேடு சந்தி எனத் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயரெனினும் பொருந்தும். வென்றி-தொழிற்பெயர்; வெல்-பகுதி, இ-புடைபெயர்ச்சி விகுதி, லகர தகரங்கள் றகரமானது சந்தி, பகுதியீற்றுச் சந்தி றகரம் னகரமானது மெலித்தல் விகாரம்; இச்சொல் மெலித்தல் விகாரமடையாமல் வெற்றி எனவும் வழங்கும். (௮௧)

பட்டாங்கே பட்டொழுகும் பண்புடையாள் காப்பினும்
பெட்டாங்கே பெட்கும் பிணையிலி முட்டுறினும்
சென்றாங்கே சென்றொழுகுங் காமங் கரப்பினும்
கொன்றான்மே னிற்குங் கொலை.

(இ-ள்.) பண்பு உடையாள் - நற்குணமுடைய பெண், பட்டாங்கே - (காவல் செய்யாவிடினும்) தன்னியற்கையாகிய கற்புநேரே, பட்டு - ஒப்பட்டு, ஒழுகும் - நடப்பாள்; பிணையிலி - (கணவனோடு) உடன்படுதலில்லாதவள், காப்பினும் - காவல் செய்தாலும், பெட்டாங்கே-(காவல் செய்வதற்கு முன் சாரர்களை) விரும்பினாற்போலவே, பெட்கும் - விரும்பி நடப்பாள்; காமம் - (ஒருவனுடைய) காமம், முட்டு உறினும் - இடையூறு சேரிடினும், சென்றாங்கே - (இடை

யூறு நேரிடுதற்கு முன்) சென்றாற்போலவே, சென்று - போய், ஒழுகும் - (தீயவொழுக்கத்தில்) நடக்கும்; கொலை - கொலைப்பாதகம், காப்பினும் - (பலர் நின்று) மறைக்கினும், கொன்றான்மேல் - அக்கொலை செய்தவன்மேல், நிற்கும் - நிலைபெறும், எ - று.

(வி-ரை.) கற்பில்லாளுக்குக் காப்பினும் என்றமையால் கற்புடையாளுக்குக் காவல் செய்யாவிடினும் என்ற சொல் வருவிக்கப்பட்டது. பட்டாங்கு-இயற்கை; இது பண்புப்பெயர். நற்குணமுடைய பெண் தனக்குரிய கற்பின்வழியில் நடப்பாள்; தீக்குணமுடைய பெண் தன் விருப்பின்படி நடப்பாள்; காமுகன் என்ன தடை நேரிட்டாலும் அதை மதிக்காமல் வழக்கப்படி நடப்பான்; கொலையைப் பலர் கூடி மறைத்தாலும் அக் கொலைப்பாவம் தன்னைச் செய்தவனிடத்து நிற்கும். பெட்டாங்கு, சென்றாங்கு என்பவற்றைப் பெட்டால் ஆங்கு, சென்றால் ஆங்கு] எனப் பிரிக்க; இவ்விருவினையெச்சங்களினீறும் தொகுக்கப்பட்டன. எ - இரண்டும் பிரிநிலை. உடையானது தொழிலை உடைமையாகிய காமத்தின்மேலேற்றிக் கூறினாராயினும் காமமுடையான் முட்டுறினும் சென்றாங்கே சென்றொழுகுவானென்பது கருத்தாகக் கொள்க. காப்பினும் முட்டுறினுமென்ற உம்மைகள் உயர்வுசிறப்பும்மைகள். கொலை-காரணவாகுபெயர். (௪௦)

வன்கண் பெருகின் வலிபெருகும் பான்மொழியார்
இன்கண் பெருகி னினம்பெருகுஞ் சான்ற
மென்கண் பெருகி னறம்பெருகும் வன்கட்
கயம்பெருகிற் பாவம் பெரிது.

(இ - ள்.) வன்கண் - (சேனைக்கு) வீரம், பெருகின் - மிகுந்தால், வலி பெருகும் - (அரசனுக்கு) வலிமிகும்; பால் - பால்போலுஞ் சுவையுள்ள, மொழியார் - சொல்லையுடைய மனைவியரிடத்து, இன்கண் - (கடுகடுத்து நோக்காத) இனிய பார்வை, பெருகின் -

மிகுந்தால், இனம் பெருகும் - (கொண்டவனுக்கு) நல்லுறவினர் மிகுவார்; சான்ற - நிறைந்த, மெல் - மென்மையாகிய, அக்கண் - அவ்வருள், பெருகின் - (ஒருவனிடத்து) மிகுமானால், அறம் பெருகும்-(அவன்மேற் கொண்ட) துறவறம் மிகும்; வன்கண்-கொடுமையுள்ள, கயம் - கீழாகிய தன்மை, பெருகின் - (ஒருவனிடத்து) மிகுமானால், பாவம் பெரிது - பாவம் மிகும், எ-று.

(வி-ரை.) இனம் பெருகுதற்கு இனிய பார்வையோடு இன்சொல்லும் வேண்டுமென்பார் 'பான்மொழியார்' என்றார்; இவ்விரண்டும் இல்லாயின், அவன் வீட்டில் இனம் நெருங்காதென்பது "இல்லாள் வலிகிடந்த மாற்ற முரைக்குமே லவ்வில், புலிகிடந்த தூறாய்விடும்" என்பதனாலுமுணர்க. சேனை வீரமுடையதானால் அரசனுக்கு ஆண்மை மிகும்; மனைவியர் குளிர்ந்த பார்வையும் இன்சொல்லு முடையரா யிருந்தால் அவர் கணவருக்கு உறவினர் பெருகுவார்; ஒருவனுக்கு அருள் மிகுமானால் அவனது துறவறம் பெருகும்; கொடுமையாகிய குணம் பெருகுமானால் பாவம் பெருகும். இன்கண், மென்கண் என்பவற்றில் கண் - கருவியாகுபெயர். உடையாது மென்மை அருளின்மே லேற்றப்பட்டது. அகரச்சுட்டு உயிர்க்குணம் பலவற்றுள்ளும் அருள் சிறந்ததாதலின் அச்சிறப்புப் பொருள் தந்து நின்றது.

இளமைப் பருவத்துக் கல்லாமை குற்றம்
வளமிலாப் போழ்தத்து வள்ளன்மை குற்றம்
கிளைஞரில் போழ்திற் சினங்குற்றங் குற்றம்
தமரல்லார் கைத்துள்ள தூண்.

(இ-ள்.) இளமைப் பருவத்து - (கல்வி யேறுதற்குரிய) இளமைப்பருவத்தில், கல்லாமை - (அக் கல்வியைக்) கற்காமல் விடுதல், குற்றம் - குற்றமாம்; வளம் - பொருள், இல்லாத போழ்தத்து - இல்லாதகாலத்தில், வள்ளன்மை குற்றம் - ஈகைக்குணம் உடைமை குற்ற

மாம்; கிளைஞர் இல் போழ்தில்-உறவினர் (தன் பக்கத்தில்) இல்லாத காலத்தில், சினம் - (பகைவர்மேற் கொள்ளும்) கோபம், குற்றம் - குற்றமாம்; தமர் அல்லார் - உள்ளன்பில்லாருடைய, கைத்து உள் ளது - இடத்திலுள்ள உணவை, ஊண் - உண்ணுதல், குற்றம்-குற்ற மாம், எ-று.

(வி-ரை.) கல்லாமை முதலிய காரணப்பெயர்கள் குற்றமென் னும் தம்காரியப் பெயர்களின்மேல் நின்றன. கல்லாமை முதலியவை தன்மையுடைய ஒருவனுக்கே அன்றி அவனைச் சார்ந்தவர்க்கும் தீராத் துன்பத்தைத் தருமென்பது கருத்து. கல்வி கற்பதற்குரிய இளமை மை வீணே கழித்தலும், தான் உயிர்வாழ்தற்கு மேற்பட்டுப் பொரு ளில்லாத காலத்தில் ஈகைத்தன்மை யுடையனுயிருத்தலும், தனக்குப் பக்கத்துணையாக உறவின ரில்லாதகாலத்தில் பகைவரைக் கோபித்த லும், உள் அன்பில்லாரிடத்து உணவு கொள்ளுதலும் ஒருவனுக்குக் குற்றந்தருவனவாம். தமரென்றது இங்குஉள்ளன்புடையாரை. வளம்- காரியவாகுபெயர். வள்ளன்மை-பண்புப்பெயர்; வள்-பகுதி, ன்-சந்தி, அல்-பகுதிப்பொருள்விகுதி, அப்பொருளதாகிய மை விகுதி விகுதி மேல் விகுதி. போழ்தத்து, கைத்து என்பவற்றில் அத்துச்சாரியை ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வந்தது. கிளைஞரில், தமரல்லர் இரண்டும் எழுவாய்த்தொகாநிலைத்தொடர். தமரென்பதில் தம்-பகுதி. 'தமரல்லா ரில்லகத் தூண்' எனவும் பாடமுண்டு. (கஉ)

எல்லா விடத்துங் கொலைதீது மக்களைக்
கல்லா வளர விடறீது நல்லார்
நலந்தீது காணாற்று நிற்பிற் குலந்தீது
கொள்கை யழிந்த விடத்து.

(இ-ள்.) எல்லா இடத்தும் - (வேள்வி முதலிய) எல்லா இடங் களிலும், கொலை - (ஒருயிரைக்) கொலை செய்வது, தீது - (செய்தா

னுக்குத்) தீயதாகும்; மக்களை - தன் புத்திரர்களை, கல்லாமல் வளர - (கல்வியைக்) கற்காமலே வளரும்படி, விடல் தீது-(தந்தை) விடுதல் (தனக்கே அன்றி அச்சிறுவர்க்கும்) தீயதாகும்; நல்லார் - மாதர்கள், நாண் அற்று - நாணமில்லாமல், நிற்பின் - (பல ஆடவர் முன்னும்) நின்றால், நலம் - (அவருடைய) அழகு, தீது - (அவர்க்கே அன்றித் தங் கணவருக்கும்) தீயதாகும்; கொள்கை-(வருணத்துக்குத் தக்கபடி) கொண்ட ஒழுக்கம், அழிந்தவிடத்து - கெட்டபின், குலம் - (அக் கெட்டோனுடைய) குலம், தீது-கெட்டதாகும், எ - று.

(வி-ரை.) வேள்வி முதலிய எல்லாவிடமாவன-வேள்வி, தன்னுடம்பைப் பெருக்கல், வேட்டையாடல் என்பன. எவ்விதத்திலும் ஒருயிரைக் கொலை செய்தலும், தம் சிறுவர்களைக் கல்வி கற்காமலே வளரவிடுதலும், பெண்கள் நாணமில்லாமல் பல ஆடவர்முன் நிற்பாராயின் அவரது அழகும், வருணத்துக்குரிய நடை அழிந்தால் அக் குலமும் கேட்டைத் தருவனவாம். கொள்கை - தொழிலாகுபெயர்; தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயருமாம்; கொள் - பகுதி, கு - சாரியை, ஐ - செயப்படுபொருண்மை விகுதி. அழிந்தவிடத்து இறந்தகால வினையெச்சம்; அழி - பகுதி, த் - சந்தி, து: அ - சாரியைகள், உகரக்கேடும் வகரத்தோற்றமுஞ் சந்தி, இடம் - இறந்தகால வினையெச்ச விகுதி, சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம், விகுதிகள் யாவும் இடைச்சொலாதலால், இடம்பகுதியாய் நிற்க, இதனோடு து என்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதி, தகரச்சந்தியோடு புணர்ந்தது என்க. கல்லாம லென்னும் எதிர்மறை வினையெச்சம் மல் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. (கூ௩)

ஆசார மென்பது கல்வி யறஞ்சேர்ந்த
போக முடைமை பொருளாட்சி யார்கண்ணும்
கண்ணோட்ட மின்மை முறைமை தெரிந்தாள்வான்
உண்ணாட்ட மின்மையு மில்.

(இ - ள்.) ஆசாரம் என்பது - நல்லொழுக்கமென்று சொல்லப்படுவது, கல்வி - (ஒருவன் கற்ற) கல்விப்பயனாகும்; அறம் சேர்ந்த - அறத்தோடு பொருந்திய, போகம் உடைமை-சுகாநுபவம், பொருள் உடைய - பொருளின் பயனாகும்; யார்கண்ணும் - எல்லாரிடத்தும், கண்ணோட்டம் இன்மை - தாட்சிணியமில்லாதிருத்தல், ஆட்சி - ஆளுகையாம்; உள் நாட்டம் இன்மை - (குடிகளுடைய நன்மையைத் தன் னுள்ளத்தில்) ஆராய்தலில்லாமை, இல் - இல்லாதிருத்தல், தெரிந்து ஆள்வான் - (பெரியாரோடு) எண்ணி அரசாள்வானது, முறைமை - நீதியாம், எ-று.

(வி-ரை.) தான் கற்ற கல்விக்குப் பயன் அக்கல்விக்குத் தகுதியாக நடக்கும் ஒழுக்கமாம்; தான் தேடிய பொருளுக்குப் பயன் அறநெறி தவறாமல் சுகங்களை அநுபவித்தலாம்; அரசாளுகை யாவரிடத்தும் தாட்சிணியம் வையாமல் நீதியைச் செலுத்துவதாம்; அரசு செய்வோன் தன் குடிகளினுடைய நன்மையை ஆராய்ந்து நடத்தல் அரசுக்கு முறைமையாம். இல் என்னும் பண்படி எதிர்மறைத்தொழிற் பெயர்ப் பொருள்பட நின்றது. இன்மையும் என்கிற உம்மை சாரியை. முறைமை தெரிந்தாள்வான் என்பது பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஆதலால் தெரிந்தாள்வான் முறைமை எனக்கூட்டுக. யார்கண்ணும் என்பதில் யாவரொன்னும் வினாப்பெயரின் மரூஉஆகிய யார் என்பதில் முற்றும்மையால் யாவருஞ்சாமைப் பொருள் தந்து நின்றது; "முற்றும்மை யொரோவழி எச்சமும் ஆகும்" என்பதனால் யார்கண்ணும் என்னும் முற்றும்மையை எச்சவும்மையாக்கிச் சிலரிடத்துக் கண்ணோட்டம் உண்மையுங் கொள்க; அச்சிலராவார் தன்னோடு பழகினவர், துறவியர், தாய் தந்தையர் முதலானோர். (கச)

கிள்ளி விடும்பை களிபதியு நீரிடும்பை
புள்ளினு ளோங்க லறியு நிரப்பிடும்பை

பல்பெண்டி ராள னறியுங் கரப்பிடும்பை
கள்வ னறிந்து விடும்.

(இ - ள்.) கள்ளின் இடும்பை - கள்ளினா லுண்டாம் துன்பம், களி - கள்ளுண்டு களிப்பவன், அறியும் - அறிவான்; நீர் இடும்பை - நீரினாலுண்டாம் துன்பத்தை, புள்ளினுள் - பறவைகளுள், ஓங்கல் அறியும் - உயர்ந்து பறக்கும் சாதகப்பறவை அறியும்; நிரப்பு இடும்பை - (மனக் குறைவுகளை) நிரம்பச் செய்தலினா லுண்டாம் துன்பத்தை, பல் பெண்டிர் ஆளன் - பல மனைவியரை ஆளுகின்ற கணவன், அறியும்- அறிவான்; கரப்பு-(உடையவன் தன் பொருளை) ஒளித்து வைப்பதினா லுண்டாம், இடும்பை - துன்பத்தை, கள்வன் - பொருளைக் களவுசெய்வோன், அறிந்துவிடும்- அறியாமலிரான், எ-று.

(வி-ரை.) கள்ளினிடும்பை முதலிய நான்கும் பண்புத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடர்களாயினும் அந்த ஆறாவது மூன்றாவதற்குரிய ஏதுப்பொருண்மையில் வந்ததாதலால், அப்பொருள் தோன்ற அந்நான்கிற்கும் உரை சொல்லப்பட்டது. ஒருவன் கள்ளுண்டதினால் மனம் மொழி மெய் மூன்றும் தன் வசப்படாதவனாதலே அன்றி அறிவழிந்து வரம்பு கடந்த கடையை யுடையானு மாதலாலே பலராலும் பழிப்பையும், தண்டித்தலையும் பெறுகின்றமையின் கள்ளி னிடும்பையைக் களியும், கண்ணொளி மழுங்காதபடி மின்னலுக்கும், செவிப்புலன் கெடாதபடி இடியோசைக்கும், தான் கெடாதபடி இடிக்குந் தப்பி மேகதாரையை யுண்டு உயிர்வாழ்வதாதலால் நீரிடும்பையைச் சாதகப்புள்ளும், தன் மனைவிய ரிருவருக்கும் ஆடையணி முதலியவற்றைச் சமனாகத் தான் கொடுக்கினும் மற்றவளோடு என்னை ஒத்தவளாகக் கருதினனெனவும், ஒருத்தியோடு தான் முகமலர்ந்து பேசின் மற்றொருத்தி அவளோடு இனிது பேசினானெனவும், மற்றும் பலவாறாகவும் அவர்கள் தன்னோடு பிணங்கும் பிணக்கைத் தீர்க்கும் இடுக்க

ணில் தேர்ச்சியுடையானாதலால் கரப்பிடும்பையைப் பல் பெண்டிரானை னும், உடையவன் தன் பொருளை மண்முதலிய இடங்களில் சேமித் தும், காவல் செய்து மிருக்க, அஃதறிந்து சோர்வு பார்த்துத் தான் வருந்திக் களவு செய்தலால் கரப்பிடும்பையைக் கள்வனும் அறிவ னென்றார். சாதகப்புள் தரையிலுள்ள நீரை உண்டால் உயிர்மாயு மாத லால் மேகதாரையை ஆகாயத்திலேயே உண்ணும். களி என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஒங்கலென்னும் விகுதிபெற்ற தொ ழிற்பெயரும் களிப்பவனுக்கும், பறவைகளில் உயர்ந்து பறக்கும் சாதகப்பறவைக்கும் முறையே தொழிலாகுபெயராய் வந்தன; களி - வினைமுதற் பொருண்மை விகுதியாகிய இகரம் புணர்ந்து கெட்டதெனினும் பொருந்தும். கரப்பு - பிறவினை முதனிலைத்தொ ழிற்பெயர்; தன்வினை முதனிலை கரப்பு. கள்வன் - எதிர்கால வினை யாலணையும்பெயர். (கூ)

வடுச்சொ னயமிலார் வாய்த்தோன்றுங் கற்றார்வாய்த்
சாயினுந் தோன்றா கரப்புச்சொ றீய
பரப்புச்சொல் சான்றோர்வாய்த் தோன்றா கரப்புச்சொல்
கீழ்கள்வாய்த் தோன்றி விடும்.

(இ-ள்.) வடுச்சொல் - (பிறருடைய) குற்றத்தை வெளிப்படுக் குஞ் சொற்கள், நயம் இலார் வாய் - நீதியில்லாதவருடைய வாயில், தோன்றும் - பிறக்கும்; கரப்புச் சொல் - வஞ்சித்தலமைந்த சொற் கள், கற்றார் வாய்-(அறநூல்களைக்) கற்றவர் வாயில், சாயினும்-செல் வங் கெடுவாராயினும், தோன்றா-பிறவா; தீய - (ஒருவர்க்குத்) தீமை யாயினவற்றை, பரப்புச் சொல் - மிகுத்தலைச் செய்கின்ற சொற்கள், சான்றோர் வாய் (நற்குணங்களால்) நிறைந்தோரது வாயில், தோற்றா- பிறவா; கரப்புச் சொல் - (இரப்பவர்க்குப்) பொருளை மறைத்து மறுக்குஞ் சொற்கள், கீழ்கள் வாய் - கீழ்மக்கள் வாயில், தோன்றி விடும் - பிறவாமலிரா, எ-று.

(வி-ரை.) தீய பரப்புச் சொற்களாவன-ஒருவரிடத்து இல்லாத குற்றங்களை அவர்மேல் ஆரோபித்து அவர்க்குத் தீமையைத் தரக் கூறுஞ் சொற்கள். வஞ்சனைச்சொல் செல்வங் கெட்டகாலத்தில் உண்டாகுவதாதலால் சாயினுமென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு. பிறர் குற்றத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொற்கள் நீதியில்லாதவர் வாயில் பிறக்கும்; வஞ்சகமாகிய சொற்கள் தங்கள் செல்வப்பொருள் கெடுவதாயிருந்தாலும், அறநூல்களைக் கற்றறிந்தவர்வாயில் உண்டாகமாட்டா; பிறர்க்குத் தீமையாயினவற்றைப் பெருக்குகின்ற சொற்கள் நற்குணங்களையுடையார் வாயில் பிறக்கா; பொருளுடையரா யிருந்தும் இல்லையென மறுக்குஞ் சொற்கள் கீழ்மக்கள் வாயில் பிறக்காமலிரா. பரப்பு-பிறவினை முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; இதனைப் பரம்பு என்னுந் தன்வினைப்பகுதி மெல்லொற்று வல்லொற்றாதலாகிய விகாரம் பெற்றதென்றாவது, பர என்னுந் தன்வினைப்பகுதி, பிறவினை படுத்தும் புவ்விகுதி பகரச் சந்தியோடு புணர்ந்த பதமென்றாவது கொள்க. பரப்புச்சொல்-இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; விரித்தால் பரப்பையுடைய சொல்லென விரியும். தீய - பண்படியாகப் பிறந்த பலவின்படர்க்கைப் பெயர். (கசு)

வாலிழையார் முன்னர் வனப்பிலார் பாடிலர்
சானு மவைப்படிற் கல்லாதான் பாடிலன்
கற்றா னொருவனும் பாடிலன் கல்லாதார்
பேதையார் முன்னர்ப் படின்.

(இ-ள்.) வால் இழையார் முன்னர் - குற்றமில்லாத ஆபரணத்தை அணிந்த மாதரிடத்து, வனப்பு இலார் - அழகிலாத ஆடவர்,

பாடு இலர்-பெருமையடைதலில்லார்; கல்லாதான்-(பல நூல்களைக்) கற்காதவன், சாலும்-(கல்வியறிவு கேள்விகளால்) நிறைந்த, அவைப் படின் - சபையில் சேர்ந்தால், பாடு இலன் - பெருமையடைதலிலன்; கற்றான் ஒருவனும் - கல்வியறிவுடையானாகிய ஒருவனும், கல்லாதார் (முன்னர்ப்படின்) - கல்வியில்லாரிடத்துச் சேர்ந்தால், பாடு இலன் - பெருமை யடைதலிலன்; பேதையார் முன்னர்ப் படின் - யாதும் அறியாரிடத்தும் சேர்ந்தால், (பாடு இலன்) - பெருமையடைதலிலன், எ-று.

(வி-ரை.) சாலுமென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின்தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. முன்னர்ப்படின் என்பதனைக் கல்லாதார் என்பதனோடுங் கூட்டுக. மூன்றாமடியையும், நான்காமடியையும் தனித்தனி இரண்டு முடிபாகப் பொருள்கொள்ளாமல் ஒரே முடிபாகக் கொள்ளின் நூற்பெயரோடு முரணுமாதலால் இரண்டு முடிபாகக் கூறினும். மங்கையர்களிடத்து அழகில்லாத ஆடவர்களும், கற்று வல்லவர் கூட்டத்தில் படியாத மூடனும், கல்வியறிவில்லாதவரிடத்தும், ஒன்றும் அறியாத பேதையாரிடத்தும் கற்றுவல்லனும் நன்குமதிப்பை அடையார்கள். இலர் என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்று செயப்படுபொருள் குன்றியதும், செயப்படுபொருள் குன்றாததுமாய் வருவதாதலால், வனப்பிலார் பாடிலார் என்பவற்றைத் திணைவழுவமைதியாகவும், வனப்பையிலார் பாட்டையிலார் எனக்கொண்டு இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகவுங் கூறுக. (கஎ)

மாசு படினு மணிதஞ்சீர் குன்றாவாம்
பூசிக் கொளினு மிரும்பின்கண் மாசோடும்

பாசத்து ளிட்டு விளக்கினும் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

(இ - ள்.) மணி - இரத்தினங்கள், மாசு படினும் - அழுக்குச் சேர்ந்தாலும், தம் சீர் குன்றா ஆம்-தம்முடைய ஒளி குறையா ஆகும்; பூசிக்கொளினும்-(ஒருவன்) கழுவிக்கொண்டாலும், இரும்பின்கண்- இரும்பில், மாசு ஒடும் - கருப்பாவும்; கீழ் - கீழ்மகன், தன்னைப் பாசத்துள் இட்டு - தன்னைத் தளையிலிட்டு, விளக்கினும் - அறிவு விளங்கச் செய்தாலும், மாசு உடைமை - (தான்) குற்றமுடையனு யிருத்தலை, காட்டிவிடும்-(பிறர்க்குக்) காட்டாமலிரான்; தளையிலிட்டு அறிவு விளங்கச் செய்யாவிடினும் குற்றமுடையனு யிருத்தலைக் காட்டாமலிரான், எ-று.

(வி-ரை.) பாசத்துளிட்டு விளக்காவிடினும் மாசுடைமை காட்டி விடும் என்னும் நான்காம் வாக்கியத்தை உம்மையால் தழுவவைத் தார்; ஆதலால், இச்செய்யுளும் நான்கு பொருளையே கூறியதாகக் கொள்க. முன் செய்யுளையும், இச்செய்யுளையும் மூன்று பொருளையே கூறியன ஆகக்கொண்டு நான்மணிக்கடிகை என்னும் பெயர், மிகுதி பற்றிய பெயரெனினுமாம். இரத்தினங்கள் அழுக்குப்படிந் திருந்தா லும் தம்மொளி கெடா; அதுபோல, உயர்குடியில் பிறந்தவர்கள் வறு மையினால் இடுக்கண்பட்டாலும் தம்மியற்கையாகிய மேன்மைக் குணம் கெடார்கள்; கழுவிவைத்தாலும் இருப்புக்கருவிகள் கரு வறு தல் நீங்கா; கீழ்மக்கள் தங்களை விலங்குபூட்டி நல்லறிவை விளங்க உணர்த்தினாலும், அவ்வாறு செய்யாமல் உணர்த்தினாலும் தங்கள் இயற்கையாகிய இழிகுணத்தைக் காட்டாமலிரார். படின் என்னும்

எதிர்கால வினையெச்சத்துக்குப் பகுதி படு. உடைமை - செயப்படு பொருள் குன்றாத குறிப்புத் தொழிற்பெயர். (கஅ)

எண்ணொக்குஞ் சான்றோ ரரியாத் திராமை
புண்ணொக்கும் போற்றா ருடனுறைவு—பண்ணிய
யாழொக்கு நட்டார் கழறுஞ்சொல் பாழொக்கும்
பண்புடையா ளில்லா மனை.

(இ - ள்.) சான்றோர் - (கல்வியறிவு கேள்விகளால்) நிறைந்தவரை, அரியர் ஆக - (கிடைத்தற்கு) அருமையுடையாராக, திராமை - (ஒருவன்) நீங்காதிருக்குங் கருத்து, எண் ஒக்கும் - ஆராய்ச்சியை ஒக்கும்; போற்றாருடன் - பகைவரோடு, உறைவு - வசித்தல், புண் ஒக்கும் - புண்போலத் துன்பஞ் செய்வதாகும்; நட்டார் - சிநேகர், கழறும் சொல் - இடித்துச் சொல்லுஞ் சொல், பண்ணிய - குறையில்லாத நரம்புக்கட்டமைந்த, யாழ் ஒக்கும் - யாழினிசைபோல் (செவிக்கு) இனியதாகும்; பண்பு உடையாள் - நற்குணமுடைய மனைவி, இல்லா மனை - இல்லாத வீடு, பாழ் ஒக்கும் - பாழாகிய மனையை ஒத்திருக்கும், எ - று.

(வி-ரை.) கல்வி யறிவு கேள்விகளினால் நிறைந்த பெரியவர்களைத் தனக்குக் கிடைத்தற்கு அருமையுடையவர்களாக எண்ணி அவர்களை விட்டு நீங்காத எண்ணம் ஒருவனுக்கு நல்ல ஆலோசனையாம்; பகைவரோடு வசித்தல் புண்போலத் துன்பந்தரும்; சிநேகர் பேசுஞ் சொல் யாழி னிசைபோலக் காதுக்கும் மனத்துக்கும் இன்பந் தருவதாகும்; நற்குணமுடைய மனையாளில்லாத வீட்டைப் பாழ் வீட்டைப்போல உறவினர் முதலானோர் நெருங்கார். 'சான்றோர்

மரியாரிற் றீராமை' எனவும் பாடமுண்டு; பொருள்: 'பெரியோரை செறோன் பழகினவரைப்போல நீங்காமலிருத்தல்' என்பது. மரீஇய ரென்பது மரியவெனக் குறுக்கல் பெற்றது. எண் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அரியராக என்பதில் விகுதி முதலியவை தொகுத்தல். பாழ் - பண்பாகுபெயர். யாழ் - கருவியாகுபெயர். (கக)

ஏரி சிறிதாயி னீரருகு மில்லத்து
வாரி சிறிதாயிற் பெண்ணூரு மேலைத்
தவஞ்சிறி தாயின் வினையூரு மூரும்
முரண்சிறி தாயிற் பகை.

(இ-ள்.) ஏரி-(ஊரிலுள்ள) ஏரியானது, சிறிது ஆயின் – நீர் குறைந்ததானால், நீர் அருகும்-(அவ்வூர்க் கிணறு முதலியவற்றின்) நீர் குறையும்; இல்லத்து – இல்வாழ்க்கையில், வாரி - (கணவனுக்கு) வருவாய்ப் பொருள், சிறிது ஆயின் - குறைந்ததானால், பெண் - மனையாள், ஊரும் - (அவனை) மேற்கொள்வாள்; மேலைத் தவம் - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினை, சிறிது ஆயின் - (ஒருவனுக்குக்) குறைந்ததானால், வினை ஊரும்-தீவினை (அவனை மேற்கொள்ளும்; முரண் - (அரசனுக்குப் படைமுதலான) வலி, சிறிது ஆயின் - குறைந்ததானால், பகை - பகைவர், ஊரும் - (அவ்வரசனை) மேற்கொள்வர், எ-று.

(வி-ரை.) கணவனுக்குப் பொருள்வருவாய் குறைந்ததானால் மனைவி அவனை மேற்கொள்வாளென்றது அவன் சொல்வழி நில்லாமல், அதற்கு மாறாக நடத்தலை. வாரி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; வார் (ஒழுகு) - பகுதி, இ-வினைமுதற்பொருண்மை விகுதி;

அதாவது இடையறாது வரும்பொருள்; இவ்வாறன்றி வா - பகுதி, று - விரித்தல்விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி எனக்கொண்டு, அவ்வாறு பொருளுரைக்கினும் பொருந்தும். மேலே - பண்புப்பெயர்; மேல் - பகுதி, ஐ-பகுதிப்பொருள்விகுதி. ஏரி நீர் குறைந்ததானல், அவ்வூரி லுள்ள கிணறு முதலியவை நீர் குறையும்; இல்வாழ்க்கையில் கணவ னுக்குப் பொருள்வருவாய் குறையுமானல் அவன் மனைவி அவனை மதிக்காள்; முன்செய்த நல்வினை தேய்ந்ததானல் பின்செய்த தீவினை வந்து அவனை மேற்கொள்ளும்; அரசனுக்குச் சேனை முதலியவற் றின் வலி குறைந்தால் பகைவர் அவனை வெல்லுவார்கள். பகை - பண்பாகுபெயர். (௧00)

வைததனா லாகும் வசைமே வணக்கமது
செய்ததனா லாகுஞ் செழுங்கிளை—செய்த
பொருளினா லாகுமாம் போக நெகிழ்ந்த
அருளினா லாகு மறம்.

(இ - ள்.) வசை-(ஒருவனுக்கு) நிந்தை, வைததனால்-(பிறனை) நிந்தித்ததனால், ஆகும் - உண்டாகும்; செழு கிளை - மிக்க உறவு, வணக்கமது - (தகுந்தவர்க்கு) வணக்கத்தை, செய்ததனால் - செய்த மையால், ஆகும் - உண்டாகும்; போகம் - சுகம், செய்த பொருளி னால்-தேடிய பொருளால், ஆகும்-உண்டாகும்; அறம் - அறமானது, நெகிழ்ந்த - (பிறவுயிர்களின் துன்பத்தைக் கண்டவிடத்து மனம்) தளர்தற்குக் காரணமாகிய, அருளினால் ஆகும் - கருணையினால் உண் டாகும், எ-று.

(வி-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவுடையோரால் நிந்திக்கப்படும் நிந்தை பிறரை நிந்திப்பதனால் உண்டாகும்; வணக்கமாய் நடப்பா

னால் அவனுக்கு உறவினர் மிகுதியாய்ச்சேர்வார்; தேடியபொருளி னால் அவனுக்குச் சுகம் உண்டாகும்; அருளுடையானுக்கு அறம் உளதாகும். வைததனாலாகும் வசையே என்பதற்கு ஒருவன் வைத தனால் உளதாவது அவனுக்கு நிந்தை அல்லாமல் புகழன்று. ஏ-தேற் றம். வணக்கமெனப் பொதுப்படக் கூறினமையின் உடல் வணக்கம், சொல்வணக்க மிரண்டுங் கொள்க. வணங்கத் தகுந்தவர்க்குத் தான் வணங்குவானாயின் பகைவ ரின்மையால் 'செழுங்கிளை ஆகும்' என் றார். வணக்கமது - தொழிற்பெயர்; வணங்கு - பகுதி, அம் - புடை பெயர்ச்சி விகுதி, பகுதி மென்றொடர்க் குற்றுகரமாதலால் இவ் விகுதிப்புணர்ச்சியில் மெல்லொற்று வல்லொற்றாயது வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி; இவ்வாறு முடிந்துநின்ற பெயர் பகுதிப் பொருள் விகுதியாகிய துகரத்தையும், அது பற்றிவந்த அகரச்சாரி யையும் பெற்றுநின்றது. வைதது, செய்தது-இறந்தகாலத் தொழிற் பெயர். கிளை-உவமையாகுபெயர். செகிழ்ந்த - காரியப்பொருட்டாக வந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். (௧0௪)

ஒருவ னறிவானு மெல்லாம்யா தொன்றும்
ஒருவ னறியா தவனும்—ஒருவன்
குணனடங்கக் குற்றமு ளானு மொருவன்
கணனடங்கக் கற்றானு மில்.

(இ-ள்) எல்லாம்-எல்லாக் கலைகளையும், அறிவான் ஒருவனும்- அறிந்திருப்பவனாகிய ஒருவனும், யாது ஒன்றும்-ஏதொருகல்வியை யும், அறியாதவன் ஒருவனும்-அறியாதவனாகிய ஒருவனும், குணன் அடங்க - நல்லியற்கை இல்லாதிருக்கக் குற்றம் உளான் ஒருவனும்-

குற்றமுள்ளவனாகிய ஒருவனும், கணன் அடங்க - (சந்தேக விபரீதமாகிய) சிறுமையில்லாதிருக்க, கற்றான் ஒருவனும் - கற்றறிந்தவனாகிய ஒருவனும், இல்-(இவ்வுலகத்தில்) இல்லை, எ - று.

(வி-ரை.) எவனுக்கும் ஓர் கல்வியறிவும், ஒரு குற்றமும், தெரிந்த கல்வியில் சந்தேக விபரீதமும் உண்டென்பது கருத்து. அறிவான் என்பதில் வகரம் இயல்புணர்ந்திற்று. குணம், கணம் இரண்டும் இருகுறிலையடுத்த மகரவீற்று அஃறிணைப்பெயராதலால் மகரத்துக்கு னகரம் போலியாய்க் குணன், கணன் என வந்தன. (௧௦௨)

மனைக்கு விளக்க மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விக்கும்
ஓதிற் புகழ்சா லுணர்வு.

(இ - ள்.) மனைக்கு-இல்லறத்துக்கு, விளக்கம்-தீபம், மடவார்-கற்புடையபெண்டிர்; மடவார்தமக்கு - அக்கற்பையுடைய பெண்டிருக்கு (தீபம்), தகை சால் - நற்குணம் நிறைந்த, புதல்வர் - புத்திரர்; மனக்கு - (தாய்தந்தையருடைய) மனத்துக்கு, இனிய காதல்-இனிமையான ஆசையுள்ள, புதல்வர்க்கு - அப்புத்திரருக்கு, (தீபம்) கல்வியே - (தாம் கற்ற) கல்வியே ஆம்; கல்விக்கும் - அக்கல்விக்கும், ஓதின் - சொல்லுமிடத்து, (தீபம்) புகழ் சால் - புகழ் நிறைதற்குக் காரணமாகிய, உணர்வு-மறவாமைஆம், எ-று.

(வி-ரை.) மனை என்னும் வீட்டின் பெயர் தலைமைபற்றி இல்லாளுக்காகி, அது இல்லாளோடு கூடிச் செய்யும் அறத்துக்கானமையால் இருமடியாகுபெயர். விளக்கம்-தொழிற்பெயர்; விளக்கு-பகுதி,

அம்-புடைபெயர்ச்சிவிகுதி, பகுதி மெல்லொற்று வல்லொற்றானது வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி; நீபத்துக்குத் தொழிலாகுபெயராய் நின்றது; இப்படிக் கொள்ளாமல் அம் விகுதி வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி எனக்கொண்டு, தொழிலடியாகப்பிறந்தபெயராய்த் நீபத்தை உணர்த்திற்று எனினும், பிற பொருள்களை விளக்கச் செய்தலாகிய காரியம் தன் காரணமாகிய நீபத்துக்கானமையால் காரியவாகுபெயரெனினும் ஒக்கும்; அம் விகுதிப்புணர்ச்சியில் ஆய்தத்தொடர், வன்றொடர்க் குற்றுகர மல்லாத குற்றுகரப் பகுதிகள் இவ்வாறு விகாரப்படும்; இச் சொல்லை மற்ற மூன்றிடத்துங் கூட்டுக; இது முதனிலைத்தீவகம். இச்செய்யுள் மாலாதீவகம். இல்லறம் கற்புடையாராலும், அக்கற்புடையார் நல்ல புத்திரராலும், அப்புத்திரர் கல்வியினாலும், அக்கல்வி மறவாமையாலும் புகழுடைத்து விளங்குதலால் 'விளக்கம்' என்றார். உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (௧௦௩.)

இன்சொலா னாகுங் கிழமை யினிப்பிலா
வன்சொலா னாகும் வசைமனம் — மென்சொலின்
நாவினா னாகு மருண்மன மம்மனத்தான்
வீவிலா வீடாய் விடும்.

(இ-ள்.) இன் சொலான்-(பிறரிடத்து ஒருவன் பேசும்) இன்சொற்களால், கிழமை - (அவர் தனக்கு) உரியராகுதல், ஆகும்-உண்டாகும்; இனிப்பு இலா - (பிறருடைய செவிக்கு) இனித்தலில்லாத, வல் சொலான் - கடுஞ் சொற்களால், வசை மனம் - குற்றமான எண்ணம், ஆகும் - உண்டாகும்; மென் சொலின் - மிருதுவாகிய சொற்களைப் பேசுகின்ற, நாவினான் - நாவினது அடக்கத்தினால், அருள் மனம்-(பிறவுயிர்களின்மேல் வைக்கும்) கருணையுள்ள மனம், ஆகும் - உண்டாகும்; அம் மனத்தான் - அருளுடைய மனத்தினால், வீவு இலாத - அழிவில்லாத, வீடு ஆய் விடும் - முத்தியுலகம் உண்டாகிவிடும், எ - று.

(வி-ரை.) நா என ஒன்றைக் கூறினாராயினும் "ஒருமொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் மெய்யினடக்கமும் மனத்தினடக்கமுங் கொள்க. இன்சொலால் யாவரும் தனக்கு உரியாராகுதலும், கடுஞ்சொலால் பிறர்க்குத் தன்னைக் குறித்துக் கெட்ட எண்ணமும், மனமொழி மெய்களின் அடக்கத்தால் அருளும், அவ்வருளால் மோட்சமும் உண்டாகும் என்பது கருத்து. ஆனென்னும் மூன்றனுருபுகள் நான்கும் ஏதுப்பொருள. இனிப்பு- இனிமையென்னும் பண்புப் பெயரடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். இன்சொல் - பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர்; விரித்தால் இன்பமாகிய சொல்லென விரியும். வீவு - தொழிற்பெயர், வு - புடைபெயர்ச்சி விகுதி; இம்முதனிலையின் அடியாக வீழ்ந்தான், வீகின்றான், வீவான் என வினைவிகற்பங்கள் பிறக்கும். வீடு-தொழிலாகுபெயர்; எல்லாப் பற்றையும் விடுதலால் உண்டாவதாதலால் காரணவாகுபெயரென்னலுமாகும். ஆய்விடும்-செய்யுமென்முற்று; ஆ-பகுதி, யகரமெய்-விரித்தல் விகாரம், விடு-துணிவுப்பொருண்மை விகுதி, அனைத்துமொரு பகுதி, உம் - எதிர்கால வினைமுற்றுப் பொருண்மை விகுதி, உகரக் கேடு சந்தி; இது பெயரெச்சமே முற்றானது. பகுபத இலக்கணப் புலமையில்லாத வொருவர் இவ்வாறு வருஞ்சொற்களை இருசொல்லாகக் கொள்வர். (௧௦௪)

நான்மணிக்கடிகை மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்:—விசாரசாகர நூலாசிரியராகிய சாது ஸ்ரீ நிச்சலதாஸரவர்கள் ஹிந்திபாஷையி லியற்றிய அரிய வேதாந்த நூலின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு வசனம் 4 0 0

ஸ்ரீ விசாரசாகரம்:—ஷை மொழிபெயர்ப்பு (3-ம் பதிப்பு) 3 4 0

பஞ்சதசப் பிரகரணம்:—சதுர்வேத பாஷ்ய கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ வித்யாரண்ய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த இந்நூல் தமிழில் வினாவிடை ரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளது ... 1 0 0

சூதசம்ஹிதை:—இதில் பிரமகீதையும் சூதகீதையும் அடங்கியுள்ளன (109 அத்தியாயம், 3003 செய்யுள்) ... 1 8 0

ஸ்ரீ பகவத்கீதை:—ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிகளியற்றிய கூடார்த்ததீபிகை என்னும் உரையுடன் 2 0 0

ஒழிவிலொடுக்கம்:—ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள் உரையுடன் 1 0 0

ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரக்கோவை:—மஹாராஜா துறவு முதலிய பதினாறு சாஸ்திரங்களடங்கியது ... 0 10 0

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்:—ஆதி சங்கரர் சரித்திரமும் படமும், சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் படமும் கூடியுள்ளது... 1 0 0

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்:—விவேகாநந்த சுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டும் [சுவாமிகள் படத்துடன்] 1 4 0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ச விஜயம்:—ஸ்ரீ விவேகாநந்த சுவாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், உபதேசாமிர்தமும் [பரமஹம்சர் படத்துடன்] 1 4 0

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் அல்லது மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். (வேதாந்தத்தை நாடகரூபமா யுணர்த்துவது) ... 1 0 0

பிரபுலிங்கலீலை வசனம்:—நூதனமாய்த் தமிழில் வசனப் படுத்தப்பட்ட அரிய நூல் 0 12 0

இ[illegible] பைபில் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம்:—உபநிஷத்துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள் ... 1 12 0

மத[illegible]க்ஷம்:—உலகத்திலுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும் வரலாறும் (மூன்று பாகம் அடங்கியது) ... 1 12 0

விநோதரசமஞ்சரி. [illegible]தனமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டு, தமிழறியும்பெருமாள் கதையுடன்: அழகா[illegible] லிமிட்டு பயிண்டு 1 2 0

ஸ்ரீ பக்தலீலாம்ருதவசனம்:—(82 பக்தர்களின் சரித்திரம்) 3 0 0

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்:—வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசனரூபமாகத் திரட்டி ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்த சுவாமிகள் மாணாக்கர் ஒருவர் இயற்றிய அரியநூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ... 1 4 0

திவ்யதேச யாத்திரையின் சரித்திரம்:—இந்தியாவிலுள்ள பல திவ்விய ஸ்தலங்களின் மகிமையும் விசேஷங்களும், அந்த ஸ்தலங்களுக்கு இந்நூலின் ஆசிரியர் யாத்திரை செய்த வரலாறும் (௸ ஸ்தலங்களைக் காட்டும் இந்தியா படத்துடன்) 2 0 0

கல்லாடம் மூலமும் உரையும்:—கடைச்சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மரில் ஒருவராகிய கல்லாடர் திருக்கோவையாரின் கருத்தமைய இயற்றிய அரிய தமிழ்நூல் ... 3 0 0

திருவெங்கைக்கோவை:—துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளருளிய இவ்வரிய கோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட பதவுரை, கருத்துரை, விசேஷ உரைகளுடன் ... 2 8 0

நைடதம் மூலமும் உரையும்:—இதில் அன்னமும் தமயந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்படமும், 27 சித்திரப் படங்களும் அடங்கியுள்ளன 2 0 0

௸ மூலமாத்திரம் தனி (செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதியுடன்) 0 12 0

பழமொழி அகராதி:—இதில் தமிழ் நாடுகளில் வழங்கும் சுமார் 12,000 பழமொழிகள் அகராதி வரிசையாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ளன 2 0 0

தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு:—முதல் மூன்று பாடல்களுக்கு விரிவான உரையும், நூல் முழுதும் வரும் பாடல்களிலுள்ள அரும்பதங்கட்குக் குறிப்புரையும் அடங்கியது (சுவாமிகள் சரித்திரம், படத்துடன்) ... 1 [illegible] 0

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல் முற்றும், புராண முற்றும், பத்திரகிரியார் புலம்பல் முற்றும் (பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார் சரித்திரங்களுடன்) ... ... [illegible] 0 0

நாலடியார்:—மூலம், பதவுரை, பொழிப்புரை விசேஷவுரை, இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்புகளுடன் ... 1 2 0